

1770

og Sub Sur fra Amiel's Tid har været brugelig.
Saa tilhørende Plagm, remitteres Jura, og Jng for
blignværet ad Hønsjunker, Treusturing

Jung Hønsjunker, Dagsværet

Stadenham 19de Sept. Linné's Hønsjunker Linné

L. Starboe.

1770

Lie
Hønsjunker Hønsjunker

137

^{die skuld}
 ni shouwd nor kinke, wie ju kij) og Enstaant fra
 Oth naan ni skal fann bestill naam Luobas sin
 nist af fann, Naam: Oth sine, Perke goug, Dorga
 meje - Affaires etc., nu fann fann sin tiepich, og
 nu nu Monnothe nuom nu fann nu i Gaunten, nu
 luom kinke betygt skinnuk, fann uk, i ont Rön
 og Myge, ja naan uk fann nu om g'ld og naan
 man maan nuen kinke giom dabbet, Lpise, fann uk
 fann fann i taal, ja uk maan ni og fann, nuenlyg
 fann fann fann fann, nuom og nu uk uk ap
 fann uk fann nu, uk fann nuenlyg lükke og fann
 nu fann nu uk uk nuenlyg uk nuenlyg nu uk
 og ni uk fann fann nu, uk fann uk nuenlyg uk nuenlyg

Minudum fann fann fann nu ja, uk skal fann,
 nuen uk fann og nuenlyg, Gaug nu, uk uk fann
 fann fann fann. fann uk uk uk uk uk uk uk
 fann nu, og fann fann ni shouwd fann fann fann
 nu kinke. fann uk uk uk uk uk uk uk. fann uk

Men 2vo. fann fann fann fann
 og uk fann fann fann fann, fann nu uk uk, nuen
 fann fann uk tie, i nu excellent fann; Gaunten
 fann nu nu uk uk fann i fann fann fann fann

nu fann nu shouwd nu uk fann fann fann og nuenlyg,
 fann, om fann fann fann fann, og nuenlyg
 nu nu nu nu fann, kinke ni nuenlyg fann
 fann fann nu, uk fann fann ap uk, uk ni fann i
 fann fann fann, og i fann fann fann fann fann
 fann. fann fann nuenlyg i uk fann, og
 nu fann nuenlyg fann tie fann fann fann fann
 nu, nu fann fann nuenlyg fann, fann fann
 fann tie fann fann fann, og i all fann fann
 nu fann, fann fann fann fann fann fann fann
 fann.

fann 3vo nu fann fann fann fann
 i all nu fann fann fann fann; fann fann
 fann nu fann og fann fann. uk fann i
 fann fann fann fann 318. uk 3vo nu uk fann, fann

3. Om foru iltu dudu buquabast foru foru
fogun. Solbat for gomant, allar ut
nu akur lile Bjirki, naar si i Eubudg
Lunnatningu su out hujr og foru
Lafjunur. um foru og gogst skal gism
nu alabalt lagja for ut foru foru
i Euen.

4. Om foru iltu nund at ut foru nund
um foru og foru regler at foru foru foru
Er yru foru og i at lilla og foru
nu at foru foru foru, og um at
iltu lund foru foru at iud foru foru
Eal: foru i foru foru at foru foru
akur i foru foru foru; naar ak
foru nu at foru foru foru
quand foru foru foru foru.

5. Om ut iltu nund nund at foru foru
dijr foru foru foru nu foru foru foru
lile foru, foru foru foru foru foru
og foru foru lile foru foru foru.

6. Om iltu buquabast: nu i foru foru
da foru iud foru foru og om foru iltu
nu at foru foru at akur nu nu nu
foru foru Eal og foru foru foru
nu nu nu foru foru og foru
nu lile foru foru nu nu nu.

7. Om foru foru iltu nu foru foru foru
foru og foru.

8. Om ut of i foru at foru foru
foru foru foru foru foru foru
foru foru foru foru foru foru
og nu: nu nu nu: foru foru foru.

9. Om foru iltu foru foru foru foru
foru foru foru foru foru foru
foru foru foru foru foru foru
foru foru foru foru foru foru.

10. ^{Com suat}
Gan illa faroufang fang at ^{Com suat} Com suat i
og kannast, ladur ahm Com suat lilla Catechis
on Am Zutheri tie gamur og Lagger sku tie
Lonnad fann, ogur at indpruut ^{Com suat} Com suat
nadan Gudv ^{Com suat} Com suat, fangt om fann vagan
Cid fann catechisereti fann ^{Com suat} Com suat
fann se: ^{Com suat} Com suat se: ^{Com suat} Com suat
moralen.

10. Gnomstann ungrur sig nad ut ^{Com suat} Com suat tie
og fbedur sig ^{Com suat} Com suat fann nadur ^{Com suat} Com suat
fann ind, og fann gadt fann ^{Com suat} Com suat
tie at goda ind fann ut ^{Com suat} Com suat
matningur, vai fann dant, fann af fann
nyttigad, lann fann, allar ^{Com suat} Com suat
Lujgt.

11. Om illa fann ^{Com suat} Com suat: ^{Com suat} Com suat
Cid fann fann ^{Com suat} Com suat fann tie ut ^{Com suat} Com suat
fann ^{Com suat} Com suat: og fann ^{Com suat} Com suat: ^{Com suat} Com suat
uh, og fann fann illa fann ^{Com suat} Com suat ut
mulln fann fann fann.

Hed. Marie Dagnard:
24. 19. 1770.

Hand Cevern Nite

Lit: C:

Klaver, Klavermandige,
Gjættende Gæstgæver!

Da hans Gjemmandige Beskæftigelse har befaldet, at han
skal gælds Sogner omme Anger i Lidsker Marie i Aulær.
ning af Bævermands Klage omme Gæst, som de Gæstmand
udvækket udfærd af mættelighed: Da er Gæstmand
min i Klavermandige Beskæftigelse, Siden min Gæstmandige
er eller tillade mig at komme her, at Gæstmands mættelighed
samt Gæstmands min vider, og tillige med Gæstmands
og Gæstmands Gæstmands Gæstmands Sogner, i Angermandige
i W. M. som de som Gæstmands mættelighed Klage mættelighed
mættelighed.

Mig siges det kun
delt i mættelighed Gæstmands og alle Klavermands, da Gæstmands an-
sættelighed Klavermands og Beskæftigelse, og Klavermands,
som Angermands Klavermands og Klavermands, eller de
sættelighed Angermands Klavermands, eller excusando, eller de
sættelighed, eller promittendo, &c. og i Gæstmands Gæstmands
angere, som Gæstmands Klavermands har at mættelighed; med Gæstmand
Gæstmands Klavermands Klavermands omme Klavermands Gæstmands.

Jeg kommer mig, at Gæstmands Klavermands mættelighed
Klavermands Klavermands, Gæstmands er i Klavermands, og skal mættelighed
Klavermands Klavermands, Gæstmands er Klavermands, eller er med Gæstmands
samt og Gæstmands Klavermands

Klaver, Klavermandige
Gjættende Gæstgæver

Sten Marie 1770.
d 6 Novemb.

Klavermandige Klavermands

Lit: H: Til erbedygtige Prinsesser, paa den af dem Respective
 Ret, mig fornættede Høvsmaal, og følgende Med
 den samme Dags Tid ommyndigst forklaring
 forfattet, hvorved saar at questionerne af 19^{de}
 Nov: p.a. ikke saa væsentlig forvædte at anføres, saa
 som de er ind Protocollen.

Resp: ad qv: Jen Jeg vandt ikke at min Lærmoade endnu saa væsent
 eller nu besjænderlig; jeg saa i den forrige Aar jeg kom for sidste
 sold Lærmoade Söld, og nu endelig saar Bonden paa Gaarden, og for
 nærværende Tid soldes nu Lærmoade sig, men paa en Tid af
 2 Aar, saa jeg saar saa stor indgift, at jeg ikke saa for
 maant at kunne Lærmoade Söld, naar jeg skulle være nu
 som lige og det; og for at forklare hvorved disse indgifter
 saa bestemt, da saa jeg ofte det allermestige saarind af min
 Indkomst giver 30 Rdr, og i samme Tid ladet logge sig i
 over 6 Holprum næsten forl paa begge sider af Høvsmaaden,
 forbrødet Lærmoade med nye Gaar, og nogle Holprum
 Læg, saa og i det Aar gjort betydelig paa en Aar og jeg at
 indsette. End Gaarden modtoges var jeg vort til at sætte
 mig i gjæld Lær for Gaarden, betydelig og andre forvædte
 Lær, som min creditorer var i disse samme Aarsinger
 contenterede for, med mere end 200 Rdr, disse Lærmer var
 vel stor nok til at løse Lærind i det Høvsmaal; jeg
 Lær spærme for at betale min gjæld, og derfor vord
 at Lærmer saa væsentlig Lær, saa at, at sætte Lær
 ring efter næring, vil være mere forvædte, end fortiden
 navn af nu besjænderlig forvædte og det Lærmoade, som
 de Holprum Lær det.

Resp: ad 2^{den} Omvendt det Høvsmaal gives alt for particular, saa
 vil jeg dog ikke indlade at forklare, at endnu saa jeg for
 det det Lær, eller saar Söld Lær, og naar jeg selv saa gjæld
 mit arbejde, saa saa jeg spærme at betale nogen Lær for.

Resp: ad q: 3^{tiem} Tugan for nutan Hjört, Haer aller anden Tid, mig sat
tekligt, giord 2 Lijfr til mig, for at og at samme Grund;
ing kan migal eror godgion at sam vjrt til de Goord for
Lijbrgionerf eller andet Lunde forfaldt, for at spær ad
den vianogr at Comer til Dugurgaarden,

ad q: 4tem Tugan af Dognet for end Grund bantet paa min at for gion
vns, noer ing for vort finner, at ing jo for Lijbrt og, og ing
formert mig at goer ind i mit Lijbr; Ing vord vist at skun
bytydning ikke kan bringe. Ijannem Hindert for ing vjrt
for expedert mig, det mig vnderligt er, inden at Dandbud, som
Lorn vrd nu freyft. Laster, for ing forstillet mig at det
var nok noer den blev imodtaget og befondert.

ad q: 5tem Min Fort sigler ing til min foruordfud, at den forsa
gis er nu vjrtfud som de Klagend ikke kan bringe. for
ing for betalning Lijbrt at stulle Fort bort, for for at andet lig
gat til fiele, ing for ikke migst noget forbud indimod, og al
Lammigst troer ing at boudtuna er brattigud til at forbyde
det.

ad q: 6tem At Dugurgaarden i forspring til Dag, var i borte stand, da
ing imodtog den, nu den nu er, det er laugt fra; da ing
Lorn for, var den gammelt, forvort og broyfteldigt Dag
over 6 Stolperom paa den nordre Dind af Huelaugden, og
migal gammelt forvortat Dageludfel, ligelude over
6 Stolperom paa den søndre Dind, var vel jo get som vjrt
Dag, men gammelt mout og forvortet indre forvortet alle
Dageludfel, da nu lost skrofter nu stord nordre Dorn
tog det forde nordre Dag over 6 Stolperom bort tillige
med Dageludfel, for gild det søndre Dag og i lobet, for
som forvortet indre Dind, det er alfoa ingu sam
vnderligt i Dognet, at skun Reparation for Lijbrt
mig 10 Rdr; for ing formert at Dugurgaarden i den
Lijbrtuna er borte. Forstom vidur Goorden om sig
felv. Ing for betalt den med 150 Rdr, den er indfint af

Endr taster; den nu saa lidt og snart siges gang tækket
for 100. Dr; mig far den alt saa Lykkel 90 dr mere end
den er værdt for, og endda klager om at jeg lader den
forfalde. naar den nu efter de forordnes ordre bli
mer værdt, vil det vist sig i hvad stand den er, og jeg
skal forinden boudens foraminde og vel lode den saar
de som Reglementet befaler og mig nyttigt kan være,
og derfor jeg gav for meget for Gaarden, bliver det min Skade.

ad qv: 7^{man}
Resp:

Lige saa vel som de Klagerne vilde at Loven befaler
klodderne aften og morgen, saavel end de og
at det ingensinde for den Landet endnu er allert
bliver bestemt i aften; jeg tør for brøder mig
paa videns Lyd af alle, og er mig paa at anføres
skal tilstaa mig at den aldrig nogen sinde bestemt er
ringet aften og morgen i nogen Lande bys Sted for den
Landet i vor Tid; ligeform og de Klagerne selv skal
tilstaa. I derfor de ikke blivde end at siges Sandhed;
at den mindste part af Døgnet kan for klodder,
men det skal anføres først allermest, for alle
Lunde bygdningerne om forsamlingen i mit Land
aldrig ikke brøder. Jeg far ringet, og ringet
isvellerstunder, vi ligeform for den er stot
for i Døgnet, og saavel som forfalde i andre Døgn,
saavel om veaarn og forstid aften.

ad qv: 8^{van} Erindren i Tiden kan vi siges ofte at den bliver
opfordret for min forsamlingen Sted, det kommer ikke
værdt end den mere og aabent Sandhed, som de
Klagerne brøder sig paa, kan vi heller brøder;
med mindre nu alle to gange, da jeg skal den kommet
for siges i Døgnet Tid, nungang ringet for 15 minutter, og
en anden 10 minutter, skal kaldes ofte; skönt det er

afgjort uden indkom for jule, eller andre for tidlig,
med hensigt at det mest aldrig skal, men alle ting for
mig bliver indtjente til det næste; og naar alle
gødfige sold med blager naar alle slaver bliver fler
pfaender, eller bliver i den ikke jule saa meget og
med af nogle faar minutter.

Resp. ad 9^{den}

Om min Dogneprester Hølederslige for Lunds Tillysning lafer
ing 2 gange om ugen. Dognet for Ringdommen; hvorimodlig,
jo næsten uimodlig det er, om det skulde imponeres nu dog
at den Dognets ringdom at lafe i Bog, saa a b c af, det
fronisthu Respective det indfer, og derfor anfer det
næhu for Personalet: sig lafte de ringe lafe boad i
Bog og næhu ad, og imodlig at ringe, næfer ofte for
alder; sig stræbe først at indprenter dem den lille
Luthers Catechismus, og lægger den til grund til
den saliggjorte Lærdom og Guds Rindskab, ing
for min Lærdom med alnoelig og Færre,
og giver ingen Spørbmaal til de ringe, som
de jo forstær, eller det jo forklarer for dem,
saa at de kan forstær det; og iforvele at de
gunde forgive contrarium, saa er ing forvist at
alle det indfer skal give mig at andet vidensbjer,
det giver mig meget ont, for den Van Lundsind som
julets for fornødet de klagende forstær, at de
ikke begriber den uforstede moade, ing med Guds
moade med nogen lang bønne for laft; og skulde
det besoms Lunde ing givne skaffe atter
saa andre sold med Bønne, om min gave til at
forudgør Bønne Lærdommen. Sig for cate-
chiseret efter de forstærns Befalning i Land

Res

Nødværft; men ellers er ing om ingen Cō-
techtation uden af fe Lænd eller fe Plöcke
dog bløvt bemærkt.

Resp: ad qv: W man

Jeg nægter mig ikke ved at gøre ind til folk, ikke
feller lænde mig vord til min Lænds Forretning,
for, men gøre og for godt ad det altid villig og min-
for, for sig feller nogen slags Mannesth. Sigg, at ing jo
lige for vel for at ont, som at god Mannesth. for
man for i minne Sjænen; tag glæde mig ved at ing ikke
besør at indfor mig for nogen, for som ing for indt
ont godt, og Monastijst læder ing ingen tillig skal kin
at tillæge mig; thi for den for ing noget at formod mig
af, ikke feller er det mig ubekendt for det det kommer
overens med Efristandem, og forresten er det noget
som ikke gaffer sig for er Hædels Døge: man ender
mig til minne question er vordelig taget af Klagem,
for det for: Det for vordelig i Gienfæt til os i nogen
Forretning, naar vi forer Møjs ved at forer lam ind,
etc. Jeg mener til for at ing i mange aar for og langt
for ind ing kom for for for en aversion for Gilder etc
og ikke girer lænde mig find i forer Døstaber eller
vordtaber. Den Forretning er Mærket, er vel at
mord i Gienfæt for at forer en Sjælur ved Kjøde
forer, men det for ing aldrig lædt mig vord, men
naar for vord, for ing ikke lædt mig læd man and
ing for at gøre ind, den Klagemaks Conscript forer
for vord indskrevet om forer af 7. Nov. 1682 da
den forer vordelig forer bløvt indlædt. man er for
er ikke at ont om forer villig ing forer for vord og
indem vordelig skal ven at besører de Døge, for den forer
ing at min nødvendige forer vord rigtig og til opbyggelse;
Jeg vord at mange bjerer mig til Gienfæt af at

got først, mit Tab var jo stor som bliver vist.
 At du vil tale Sandhed om mig, vord meget vel at
 det ikke blev af foragt; og derfor at klage om
 var at som Moys end at for mig ind til Dyr-
 drikken eller anden stor Delskab, saa tilstod mig at
 at følger Sandheden, og saa satte jeg mig efter Korant
 pag. 292 art. 14, at brødder alt saa jels at min
 Dine er ikke som hans Dine Lop: 2.

ad qu: II^{man} = 3 Brolsermanden Hr. Lunds Formannige far mig aldrig
 foragt, men altid ansat min Stuen Dyrskæft
 for en Mand af stor Egnskab, der er en meget prof.
 lig Grad for Dels Lest, og Lærre ander at Lunde der
 satte mig, samt end og Lærre rufes billig for at følge;
 men der Lærre end at Lærre end nu besjendelig og for
 indelig Lærre end; anfør mig at komme mere af
 Klage end af Hr. Lunds foragtning; og ligesaa lidt
 som min Lærre end for Lunde foraktet, saa lidt kan
 jeg tilstod Formannige, for jeg ikke Lunde foraktet.
 Lærre. Det vord at min Lærre end for vord ikke
 foraktet, og Lunde alles Formannige; jeg vord til
 at Lunde foraktet at jeg kan betale min Gæld, og for
 Lunde vord for al anden Gæld, end der er
 Lunde alle Lunde; Lunde alle vord Dyrskæft
 andet foraktet, da for Petrus og Johannes foraktet
 Lunde foraktet for mig art. 4, 19.

At det er min sandfærdige Dine for
 at mig af den respective Lunde for
 Lunde Dyrskæft Lunde Lunde in
 vord min egen Lunde vord

Westermarie
 Dyrskæft
 15 Dec. 1770.

L. B. Dyrskæft

Herhvi Bi iundergund Dognfolk af Kristen Maria
 Dogn, fann infandt, at nogle Mand fann Dognat fann
 funder paa at fann Begynnaal over vor Dogn Dogn
 Si Hans Bidstrup; og fann af rhinn Dagnag til fin uftgl.
 Dignad Brunn fann annovrt og om at fann fann Dogn
 Vidur eller attest om fann fann i funder, fannom
 iundervisninge maad, og fann, da fann vi ikke nagle
 at Brundur, Lignom vi og fannet fann vor, villen
 til fann og fann, at Si Hans Bidstrup, fann fann
 fann vor Dogn Dogn, fann fann vingeate og fann og
 vnnlig i alle maader; fann fann fann fann og
 fann, fannet fann funder oplygely og upaa fann,
 fann an fann og fann iblant og, fann fann som
 inforengly. In fann fann fann fann fann
 fann fann at fann, fann fann fann fann fann
 og fann fann; fann fann fann fann fann fann
 fann og fann fann fann fann fann fann fann
 fann fann, og fann at fann fann fann fann
 til catechisme fann og fann fann. In fann
 aldrig fann af fann fann noget igundlyt eller
 uftfelyt ond, eller af fann fann nogen ond
 fann i fann fann at vor fann; fann
 i al fann fann vor fann fann fann fann
 fann andt fann fann fann fann fann fann
 og oplyft fann, fann fann fann fann fann
 og fann at fann og og vor fann til vor
 fann fann fann fann fann fann. fann fann
 fann fann fann fann fann, da fann fann
 fann fann fann fann fann fann fann fann
 fann fann fann fann fann fann fann fann
 fann fann fann, fann fann fann fann fann

som Regim. Formidler, ikke heller sa
 -er vi i nogen maade forargt os over hans
 Lidsfølelser og gode; men i alle maader
 vant med hans barmherticheit, omgang og
 Tieneste vil tiende i alle Tilfælde lige
 som vi og noa Brøder at han altid har
 været os den Tieneste som vi kunde
 eller andre Affairs som forlagt af
 ham. *Bystr mania Døgn*
 af 5de Dec: 1770.

Mons Larsen <i>Caritain and Infanteri</i> Hans Hansen <i>1ste Regim.</i> Ludvick med Dragonerne Guss Hansen <i>2de Regim.</i>	Hans. Bystrup <i>Capt. Lieutenant</i> bonid af 9 ^{de} Horns Jaent Lars Hansen <i>Regim. for 1ste Regim</i> <i>af Dragonerne</i> Ni. Kofod <i>Richard af Infanteri</i> bonid af 9 ^{de} Regim
Jesper. Munch West Corporal med Dragonerne M. K. <i>1ste Regim.</i>	Hans. Hansen Sergeant med 4 ^{de} National Compagnie. El. Catherine Hans Blum Major M. I. D. <i>1ste Regim.</i>
J. Berfeng <i>2de Regim.</i> Regiments and det 2 ^{de} Dragoner Compagnie Ole Hans Pedersens Peter Hansen. Corporal. and det 2 ^{de} Dragoner Compagnie. Thøer Hansen	Hans. Hansen Sergeant med 10 ^{de} Horns Jaent Hans. Kofod Hans. Kofod Johan Dirvil Kofod Hans. Hansen

M. S. 7de forunder
Rysman Bines forunder
Anna Brando Datter
C. S. S. Vrensdan
Anders Jensens 29de Julestige
Korneru Anders Jensens
Korneru Anders Datter
Kisti K. A. D. Anders Datter
Jergunn K S Clausen
Jry Larsen nr 28 Julestige
Anna Jry Larsens
Holger Petersen
Anders An Jansens 27de Julestige
Magdalena Jansens Datter
Anders Jorgensen Lars Jorgensen
Anna Larsens Datter
Dortse Mons Jensens
26de Julestige
Hans Jans Monnsen
Niels N. M. S. Monnsen
Anders A. M. S. Monnsen
Anna Karons Datter
Rysman Monnsens Datter
Ellen Monnsens Datter
Lars L. A. S. Jensens 24de Julestige
Korneru Lars Jensens
Niels N. H. S. Hansen
32 Julestige

Christine Lars Peters
Dortse P. N. H. Niels Hansen
Anders AOS Olsen 36de Julestige
Vedse Anders Olsens
Jens Jensens
Eln Elnes Datter
P. Marior 34de Julestige
Sopie Ingebor Kaas
Peder Rasmussen Jergant
and den National Compagnie
Magdalena Jansens Datter
Lars Madsens
Jens Lars 39de Julestige
Ole O. C. S. Jorgensen
Magarte Ole Jorgensen
Jorgensen C. O. S. Olsen
Jomint, T. S. S. Jomint
Mads M. O. S. Olsen
Jaa Jorgensen
Korneru Mads Olsens
Jens O. S. Olsen
Jens K. I. O. Jens Olsens
Jens H. P. S. Jorgensen i Flom
Sunde Jensens Jansens
P. H. S. Jansens
H. H. S. Jansens
Jens Jensens Datter
EM S mittens
Jensens Jansens
3de Julestige

Lieutenant
and his Companiet
Herman Born

Herman Born

Margrethe Sophie Koefoed

Louise Marie Koefoed

Elne Cathrine Koefoed

Jan H. M. S. Mooyen

Margareta Gaus Moxer

Jan H. I. S. Mooyen

60 Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jacob Pedersen

Guntraud Gaus Pedersen

Peter Hansen

Christine Jansen

Bodel Kristine Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jan H. I. S. Mooyen

Jacob I. M. S. Mooyen

Karsten Knudsen Datter

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Bodel Gaus Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Margareta Gaus

Jan H. I. S. Mooyen

Handwritten note at bottom right

Lønningens og Gøjlandts og Gøjlandts værdigste Hr. Biskop
Harbois Ordre til Landets Præsident og Beretning og Gøjlandts
og Magt Marcus Ludvig Hiertz af dato 19de Sept. 1770;
Blomstedt Præsident - Forsker vover Fognen i Vester-Manice
Fogn, Monsr. Hans Bidstrup i Fogn - Gaarden d. 19^{de}
Nov. a. c.; I den Ordning af den Klage vover Overmælt
Bidstrup, indgioren af Landet af Fognen i Vester-Manice
Vester-Manice Fogn til Forno Fogn - Præsident, Mærker
dign og Gøjlandts Hr. Hans Jørgen Lund af den 10de Juni a. c.
Når Følent Forsker i Hr. Hans Severin Blatte, Fogn Præsident
for Stærker-Fogn, af Landets Præsident Magt. Hiertz med
Gjænde Misse af 6de Nov. sigtning vover at brod
ogt Gjænde Læses med Klage Hjerfær, Hr. Peter Bernadts
Pastor de Njærker-Fogn, og Petrus Ministerialis; Og Biskop
værdig og Gøjlandts Hr. Simon Plomrose, Evangelii Med
Fornem til Vester-Manice Fogn; Og Biskop da vover at den
ferne blev indlæst at møde, paa Overmælt Gøjlandts
Forsker, som dagligt og Landet, som følger: Monsr. Bid
strup blev da forlagt sig grund Posten at besvare; In
forlagt Questioner blev alle, selv om vider Baller; Den
blev protocollen birlagt; Gjør af Monsr. Bidstrup tillige
med Klagen og Biskoppens Brev besvarede; At den dag
for Fjæmme skulde at besvare vover Gøjlandts. Som Hr.
Plomroses Hjerfær protesterede Fognen Monsr. Bid
strup, da den dag vider da blev sigtning vider Fjæmme
vover partiel Hjerfær; Altså blev indlæst vider sigtning
forlagt Gjænde maals besvarede, maax blev dagligt som
vider gravere Hr. Plomrose; For den giorte sigtning
vover mig og sundt; At den i Vester-Manice Hjerfær
Jord Jand brude at for forgaant med et god Exempel
fulde vider sigtning eller Bouden, som fulde vover i
Landet at for for eller for for til at indgiør den
saa den mærlig Klage; Jord naar Jand for
besvarede, In sigtning Gjænde maals, provocieren
den ad den sigtning, og for det vover for mod den.

af Præsidenten hermed: at det gængsme for
indvortes og udenlandske forhold, og især
derfor, at som før sin besættelse vidste de
gode Oplysning, og sin U-lykkelige Lære
det var besættelse af Fennel Præsident, indstillede sig for at
som Monsr Bredstrups Procurator, at protokollere i mod
Hofets; Gæstene og alle de andre Blevne og
Gæstene G^r Præsidentens Begrænsning for på den måde
Men som jeg for alle Landene, maatte jeg vider
G^r Fennel Præsidenten at gå i alle de
Monsr Bredstrup, som Procurator, og som Præsident
Fennel, som alle om Landene Konger: Bestalt
Procurator, det var som for alle de andre
Lad af mig med det som: Gæstene er legitime
mere sig med G^r Etats Raad Lønner Constitution, som
indvortes og udenlandske forhold, og især
og opleve for alle de andre, som alle de andre
i den Land Befættelse paa; Og som Landene
være, som alle de andre og alle de andre
G^r Helt, som Præsident, at alle de andre: Om Procurator
og Gæstene som alle de andre, som alle de andre
de alle de andre af Gæstene i alle de andre
anførte, og alle de andre om alle de andre.
som Landene alle de andre alle de andre
Lønner; naar det er besættelse, skal jeg nærmere
Lønner som alle de andre alle de andre Præsident. Fennel
Præsident replikerede: at Protocollen indvortes: at alle de andre
for alle de andre alle de andre, som alle de andre
som og alle de andre alle de andre alle de andre, og alle de andre
Præsident. Og da alle de andre alle de andre alle de andre alle de andre
Præsident Præsident som alle de andre alle de andre alle de andre
nu G^r Præsident, som alle de andre alle de andre alle de andre
G^r Etats Raad Lønner Constitution af alle de andre alle de andre
belæg med alle de andre alle de andre alle de andre alle de andre

Leif, paa Provorn, og det Brudebrude Tørfør de fjerde
høi Ploukerose snarred paa høi Tennice Pralls Protest
i mod Gands Højesforat, at Gaud Inth Bord, som Gaud sin
du sam i at Lovordt Samme effe høi Proustens Propa-
tion; da høi Tennice Prall formoder. at du Lander
finde du mere u-paratijske i Jorden Lag, Paa
svart høi Tennice Prall faar som brevst mig om
hoger Parde/God, du Leif, som jeg bord mig til
jo saa fjer for, som duud maatte væm med Linder
u-anfendigra, Skal Ploukerose girour Mign sig
Højesforat, som Gaud Langhæra er for Logou for,
Monsr Lidstrup Towrd, med det alle for derlig er at be-
svare; hvoreft saa snart det bliver mig Hans Severin
Hette indfandigst, Skal jeg Samme oversende til Prousten,
som sola foresyner at det er minere Eiden til Høst Seshon
om Lærmede girour. - Etium Anno, Die
et Loco, ud saipra Hette. Morsense. Berndolt.
Anno 1771 d/16de Januarii Herude Høster - Manie Logou,
Gaard af os Landstoguerne Atth. folde du Seshon
du ind forammeldt Tørfør, d/16de Nov. sidst nægt det
1770 fortaget, og passerede da, som før med følger:
Monsr Lidstrup var nærværende, og beseer de Hæ-
gunde Løud du paa waabte, af hvoreft væm mødte:
Heller Stredoen, Niels Andersen Dam, og Hinte Jensen,
de vøinige væm ellers de fædr; Torpæa blev formægt
og gæst, Monsr Lidstrups smilliche Tørfør paa du
sam ind Løinige Seshon Lovdægt og for maad
for Lørfør ud følger. - Inneft proponeredes
Involkom du Høidredt Parter for lig af det
Og blev Monsr Lidstrups tilspøit. Om Gaud fædred
vilde forvætt det Linder saalvred, som du
Logou for og væ, og i sendt brofud om Gaud fædred
forvætt vilde blytt sig paa at omgære sin Logou,
søte, at du og vilde forvætt næst og Løgt som
Gaud Oxfør, samt at Gaud vil ringe ind
og Morgou fra Hæst til Høidredt Dag

Clagrunder for saa vidt naar hifunder; Mon
tiig som de Præstens Ordre til Jonnen for lii
der: At Gards Fognd-Prest ved de Seige Bidskup
formfaldt Gode maale skal antagne Gode Land
derimod for at vovinder, saa skal det gøres i den
mangte paa at baade det, saa vil som fører
Fognd-Solde Brois om de Clagrunder den
jævnlyse, vil vi sig: at det indtalt u-fand
Lærdig Jævn Jævdragt, eller de som vinder
naar Bidding Land find sig i Mindelighed, saa
offolade de de Clagrunder at formfaldt Hagle
Brois. Gaa Bidskups Bogen forvandt Jennich
Pratt: At det de Clagrunder Bønder Jævi de de
faldt forfaldt Jævn Clagrunder, og de paa de Brois
producerede Jævn Jævdigt de faar de, Jævn
de de Jævn af Jolan Hansen, og vinder Jævn af
Jævn og de Jævn Jævn, Jævn vinder af de Jævn
af de Nov. og de Decembr. Jævn de de Clagrunder:
Gode Poster de for at Clagrunder, som de Jævn de
og paa Jævn de de Jævn at Jævn; Gode Jævn
vinder i den vil de Clagrunder: At de de Clagrunder Jævn
de vinder at Jævn Jævn de, som Jævn de; det
skal eller Jævn paa Jævn de, at Jævn de de
vinder sin Respective Jævn, som de Jævn de
skal og vil de Jævn og de Jævn de Jævn de: som
an Jævn de Land Jævn; Men de Jævn de
de at Jævn, maatte Jævn an de paa de de
de de Præste- de de de; Jævn de de Jævn
mod: At vider de Clagrunder, for de Jævn de
vinder at Jævn, maa de de: At de de Clagrunder
forfaldt: de de de de, men de

Hvornær Holger Fri Prøste = Sørsond
Sørslagt Documenter in Originaler, Nummerede.

N° 1 Bispeppens Brev til Prøste = Sørsond

N° 2 Bonnduvs Tegn til Hr. Lund

N° 3 Prøstens Brev til Hr. Witte om at presidere i Prøste = Sørsond

N° 4 Hr. Præsides forslagt Formaal til Sognen
Monsr. Hans Bidstrup at Lyngby.

N° 5 Sognens Monsr. Hans Bidstrups Anfflig
Svar paa Præsides forslagt Formaal.

N° 6 Sognens, Monsr. Hans Bidstrups Sam
gionns Attester, eller Sogn = Brev.

N° 7 Sogns Forordning om Hester = Manie
Sogn = Gards Ringnings Eilstand.

Gjævede og Hægermandens
Løn og Betaling

my at
me
my utat
Løn
med Løgn
Fidertjen
= 1/2
m by

No 1
Den Blagge som den gælder for Jægermandens
Løn og Betaling den indkomne for den
Danskene til den som sig har Løn-gaar-
den som talen som det 2 at den som Lønnen
gaar med grunde og Løn af grunde som Lønnen
og som det 3 at den som den Lønnen Manillat
Men her sig den den som den som den
Løn og Lønnen 3 den som den som den
at den som den.

de 20de November 1770 Jørgen Hansen
paa 35de gade

Den indkomne for Lønnen

Jørgen Hansen
paa 47de gade

Jens M S Madsen
paa 45de gade

Jørgen Hansen
paa 44de gade

Den Blagge blev aldrig betalt for den.

Den indkomne for Lønnen
med Lønnen og med Lønnen
alt den Lønnen som den som den som den

Gyved og gævermanden
Jens Bispe

De Bøgn-Sæker i Kloster Mari Bøgn i Sallimind tilhørende,
fravindes hermed som at i Sønderho her nævnte Sambe
Linné, som Bøgn-Sæker i den Bøgn-Sæker Sæker forment
lige Linné og Bøgn, for nævnte Sæker som det

102.

De Bøgn som Sæker Bøgn-Sæker her mig at
indsende mig nævnte Bøgn-Sæker
Bispe, Sæker mig her mig at mig indst
Sæker som Sæker Sæker, som mig at mig
Sæker at mig at mig. — Kloster-Mari Bøgn
d. 3de Dec. 1770.

Jens | FS | Frederiksen
Linné som den 18de Dec.

Linné-Sæker og
Sæker.

Witte

Blowoy

De Bøgn-Sæker i Kloster Mari Bøgn i Sallimind tilhørende,
fravindes hermed som at i Sønderho her nævnte Sambe
Linné, som Bøgn-Sæker i den Bøgn-Sæker Sæker forment
lige Linné og Bøgn, for nævnte Sæker som det
Sæker at mig at mig. — Kloster-Mari Bøgn
d. 3de Dec. 1770.

Gjævede og Gæjsermendige
Lær O. Biskop.

Da Aegne - Sæcker i Biskop Marin Aegne i allminde tilgævede,
hannet som Biskop og os i Biskopens for manne vil sam be
Linnis name Aegne Aegne. In Isted Konge Sæcker forminde
lige Linnis og Aegne, for Sæcker Sæcker man og
ogte i de ting, fandt som Aegne Sæcker og forminde
for Sæcker. I hi fandt pæckionaire ety Aegne in
os alle om. I Aegne in Aegne de Aegne. I Aegne, sam
sue, in de alle her for. I Aegne in Aegne, og tilfæl
de Aegne og forminde for Sæcker i alle Maader in,
pæckionaire, og herfor ind manne Judgioner de
sam og I. I Aegne ind Aegne in Aegne, sam Sæcker ma
ma ogte in Aegne in Aegne in Aegne, fandt Sæcker
pæckionaire in og de Sæcker i Sæcker Sæcker, fandt Sæcker
corrigioner in. I Aegne in Aegne Aegne Aegne
ind in Aegne in Aegne og ind manne de Aegne,
in in Aegne; hi in Aegne in Aegne Sæcker in
Aegne, in Aegne in Aegne in Aegne Sæcker
Aegne, og Sæcker Gæjsermendige for Aegne, sam
Aegne, ind Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
in, ind Aegne in Aegne in Aegne, Aegne tilfæl
in, ind Aegne in Aegne in Aegne in Aegne, og, in
Sæcker sam in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
Aegne, in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne.
I Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne,
ind Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne,
candō in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne,
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne.
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne,
in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne in Aegne, og

lygt, og giordt fann allhelst vinnu. Munu, naan
suadann midunr med skilm, fullu caffann. Mith la
af uprils Carly Lannur vagnr, vullu fann rkk fann
favorabel, og inid lenti validemr. suadann at
tekt rkk rkk lann. 163. 13. capit. Car. caffesent med
fann lann og capit. 4 og 18 art. suanngru ninn, da fann
vann fann lann lann, ke suannur rkk rkk, and
ke vagnr med suannur rkk rkk, og fann fann rkk rkk.
fann suadann rkk, lann lann, fann rkk, rkk af rkk
fann lann om fann rkk, nann fann nann fann, fann
vann lann rkk rkk fann fann lann rkk rkk rkk, fann
rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, og; vnn fann rkk
fann fann rkk. fann suadann fann fann nann
rkk rkk rkk rkk rkk fann rkk fann rkk rkk, fann
rkk fann lann rkk rkk rkk, fann rkk, og suannur rkk
fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk. fann rkk rkk rkk rkk
rkk rkk rkk, fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk, lann rkk
rkk rkk. vnn fann rkk fann fann rkk rkk rkk rkk
fann fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann
fann fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann
rkk rkk rkk rkk, og rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk
rkk rkk rkk rkk, vnn rkk rkk rkk rkk rkk rkk
rkk rkk rkk rkk. 2da rkk rkk rkk. 40. fann rkk rkk
47. 4da rkk rkk rkk. 5. 6. rkk, og 5da rkk rkk rkk. 6da
rkk. 75. 7. rkk. 80. og 8. rkk. 9. 3, fann rkk rkk rkk rkk
fann. suannur rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann
fann rkk rkk, og fann rkk rkk rkk rkk rkk, fann
vnn rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, og suannur rkk
fann fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk. fann rkk rkk rkk rkk
rkk rkk rkk, naan rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk. fann
rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann rkk rkk, nann, fann
fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, nann rkk rkk
fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, vnn fann rkk rkk rkk
fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, vnn fann rkk rkk rkk
nann rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann rkk rkk rkk rkk rkk
rkk fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk. fann rkk rkk rkk rkk
rkk, vnn rkk rkk rkk rkk, vnn rkk rkk rkk rkk rkk
og fann rkk rkk rkk rkk, fann rkk rkk rkk rkk rkk rkk
rkk, vnn rkk rkk rkk rkk rkk rkk rkk, fann rkk rkk rkk
nann rkk rkk rkk rkk rkk rkk, vnn rkk rkk rkk rkk rkk

Altes Ganges erdeffred blems paa lagh, i boud
 mig af mine Poesens umu legum, ind gind
 sin dretten og Altetation paa sin Poesens
 tegne, som nu i boud tie frude, og ha
 klant nu hi ni alleve i forvordjuelu delu
 rh os, forand mellem Land samtager, neller
 somme Land Gange som er sig for frude, neller Land
 ender. Helt at ud bar os herdan. Altes
 Afstence, og mine Gange mid en delhage, forli
 om min nu paa de Bispes
 Altes Ganges er deffred

G. H. M. S. S. S.
 G. 4. Mars 1771

G. H. M. S. S. S.
 G. H. M. S. S. S.

H. H. H. H. H. H.
 Niels Andersen Tam
 Willem Olsen Sömer
 H. H. H. H. H. H.

Palæta Palæstræ og Tøjler
i Landtrost.

Da nogle faar Bønder i Westermarckdøgn, i afsigter deres Tungemaal
med saa indgivet en Klage over mig, daa saaføge af H. B.
Løppers ordre 2^d gang i folket Løffer, og de Klagen piden
den Gud saa sigt ved at Lige vidne at brøst deres Klage; saa saa
ing frønd villet. Togs mig den indhentende Skrift, at ingen
i Høfsten det pro memoria, der i consideration med de folke
Løffer, og de dem Kolymet Documenter, maatte baade fortællere
min uftøjlig, og afvandt den mistanke, som anden deres sam
melige Klage eller deres vidloftige Ligevidne, i seer de saa fremad
sig end samme. maatte forsaaføge. Jeg stulde lige for girre saa
tint stille til alle de som calumnie, som de Klagen Bønder,
og deres Tilføjere saa godt: End at lade seer om mig, som ing
allende saa forlæde den deres Bagestøf: til finte, derfor min
Deltagelse alle stulde legge mig til last; men da en fubadmand, i
sua ringe saa end er, aldrig indhøfningens kan angribes, end ved at ba
forde for sin søge Omrigde, saa bliv ing saa meget mere forsaaf
saget, at forlyge mig de Høfledning, som intet sigter til ringere,
end min tinnelige Velfægte min; men jo grovere Høfledning
jante er, jo visere er ing forfint, baade at igiandere de til
jante, og indfente de indforlagte Læder, som min Noedige Døfloy
kan saa fatted om mig. Jeg maatte for det 1te, i fange
med til Klagen, indhentende baade at maaltre, at Conci
pister i fann saa ogsaa er: meget nøje saa satte sig efter det
ingdeltige Ord: Calumniare audacter, semper aequum adoret, og
sigt at indføde deres forbringende Klage i fua indtje den end
er i sa ringe omrigde, at man stulde tro, min velfægte sig den
inget nok til finte, saa vil dog Høfledningens Grovde vise
denes Ordskab, og Omfuden forsaaføge sig: den saa sigt.

De blyfvelike mig for at give Lovordret, for Lincens,
Efterlader og uindulighed i mit Land, for negligens i mit
Sæde Lov, for at omgøre den uimannelige, ja
at vil ikke angaa betragte mig for at manne; det er
skæffe ingen måde, at de kalder mig en Diot; at end for
klagen ikke forstod, og alle disse klagen de ikke noget
anført Brude, end for Land Lovgivning, som dog hvem indt
mentionerer: Man skal angaa Samvittighed skal vidne ind den
foruden at ing end manne Dognesoll skal Linc Brude con-
trarium; og flidit concipisten paa de 12 uinduligunde klagen
Anging, for brude sig paa Brude af alle, og til de for
vidne, menne det end alle 2 gange; paa er de dog endel
af de 12, som Lovene sige for angaa hvor uind-
skæft, og sive skæftige Revocation allerede er produceret, og
foruden hvor Brude af alle stæder sig, reform af det
producerede Dognes vidne, uinduligund af 12 Professur, men
Quind og Dognes Born, og alle Lammere af Manne, som
der alle, paa en manne man, for end til alle, og er det
kalder, nemlig Histere anders Dognes Maage, den ing ikke
vilde referere at land uinduligund, da sive sive end hvem;
Ja sive det befor, end ing obligere mig til at skæftob.
Det paa mange vidne om omni uinduligund vand, som
samme alle end sive ind den sive skæft betrakt, noode
befor og ing de Omloftninge Linc befor, paa de
klagen skal ikke manne for en uinduligund man til at sive
nann uind den paa samme og uinduligund klagen, noode klagen
blive skæft foruden, eller den mit befor; da det sive den
sigt, af den som endel end klagen, at den ikke land
om ande, end det som sive sive og sive sive attest
induligund. Derfor mit Lov, iforuden til min sive
sive, var mig endog sive til en sive, sive sive ing sive
induligund skal befor mig for den, som til sive de

Jeg at det er min egen Sag; men at min Sættighed, som
vel maaske ved det, de kalder at fornidelligt og det kromt,
skulde være den til Forsargelse, og for allehelv imod Sandhed,
at det nu er og kan at imodfjæ; thi jeg er ikke at Sættig-
hed er min egen Sættighed og Forsargelse; alligevel er end
en god Samvittighed kan berøve. Det er og Troer at ingen
skal berøve mig over / aldrig med videnskaber eller vilde at
færge give mindst andledning til anden side eller for for-
argelse. De berøve sig over min Sættighed, og for-
give at de ofte maaske give dobbelt Løfte til mig,
for at de kan have et andet Forsæt; men jeg er end at det al-
drig skal med Sættighed, at jeg nogensteds for været forsvunden,
for at vilde tale med de ankommande, som ikke heller skal
kunne berøve; skulde det være muligt, at jeg ikke nogensteds for væ-
ret forsvunden, for mig selv vist, at det kunne sig have været til
min Næder, da indet er blivende forsvundet. At forsvundet
forsvundet forsvundet er sket, som de kalder forsvundet, og mig
indvæntligt; men det er end jeg, at 3de Lige er blivende for-
svundet, forsvundet er sket Tale over forsvundet, men min Sættig-
hed er ikke blivende forsvundet: Derfor det skulde blivende forsvundet,
for vil vel betragte mig noget af mit Livsbrød, men ikke
dette mindre, sætte jeg mig selv til den, som ender alle det
jære Liv er end mig selv.

Jeg den anden Skift i mine Sættighed betragter,
da er det at mindre over, at de Sættighed ikke af mine
Concepter, eller nogen anden, for kunne blivende indvæntligt
over, at den Skift aldrig kunne færd den til Bjerg,
eller være den indkommande, da Rescriptet af 3de Maj
1751, og Lovens 2de Lige Bep. god. indvæntligt befæler, for-
svundet den skal forsvundet, for de for indvæntligt give at
berøve sig over for forsvundet. Jeg tilføjer, at jeg ikke

er saa tydelig, at Lunds slette saa meget paa Dagensaanhu,
som i det Hertel, skryaa for gaang og andet, slette alle det som
Lund overkommen; Min Formand beboer den Lunds Lods,
og altsaa intet stort Loftet paa den; Man den er f. l. er id
er saa upe, som den beboer, naar de ligner den ind
Hottentotters Boly; I at selt, af sultit boad Klager og Con-
cipist, ikke vidt man ind navnt; man er kan touk at
concepisten far ikke vidt noget foragteligere at anfor.
for at slyge den af den indvidning, at de inden Lund
saa Bjord alle ansvare af Dagensaanhu, kan det kong
Rescript af 8de Maj 1751 afsluttes af de Klager, da de
vil nysser at de Klager om indkommen Lige, om det
ind var saa, at der var Raad og Artikel, som dog den Taget
flonning anskulke indvijs: Jorden far er eller vil
ing ledt enough at reparere og bygge sveding kan af den
Lunden, for at selt Gaarden sultit som befalet
er, og mig nyttigt kan vere. Jeg far: Disse economiske
Leds lott meget om Agerskylning og Landvejsnet, og slet
Min Lunde ikke er, selv at slette det i vand, saa kan indog
vel for manglen boad for Prester, Dage og Conibe, man
er er ligner indbrattigt og indkommen at Klager
skovet, som de over sin Boly, den er selv naar til
stær, ofte sere som er kan, man ikke som er vidt,
at anfor at er indskulke Leds Dækn stær til sine
for Erraturer, og immediate skryaa, siger de: den for
sultit nogen giordning, er betanlende at om som slet,
saa blev jo sere til indkommen giordt ved for
nyer afford; Man skovt omk gangigt moakt alle for
meyer robe, skryaa de Land sere, at det ikke
er en nysser gang, at de Leds sere af de Gange
sere Gaarden ind paa manken, som Vige og Lid forsi.

at enghed og Troen / thi hvo skulde vel troe at det vigtigste
i denne Bøger, skulde confirmeres med et etc etc / for forber
ing at Troen at Konfession, særskilde Egnstændommens Gæind,
og Catechismi indlægges. For og skal Konfessionen; Troen
for mange har siden taget attestat, præd. det for
Demis / inden at roste mig / cum car. laudabili, og i lang Tid
være med Holdepunkt; fornuftigheden mere al for
være, som min Tid, at jeg har læst min Catechismum.

Jeg er nogenstund giord Spørgsmaal, som Bøger.
nu ikke for Konfession, for var det villig at
de kunde tilfælde at læse sig indbringe, end at indstul
at anføres for deres Vanlindighed skyld. Det vilde
videre Elsket ~~de~~ Dets, som tiere for Bøger. Mon.
Tengen, for se videre villet give sig af med at indgive noget
om min sindsvindning; Men sin var indet i sin Sam,
værgang, mere og tilfælde, at sin ikke straffe var i
Din, imidlertid sindsvindningen varde; som at vil
ligt videre bliv sin dog ikke at reflectere paa.

Jens Højrenemighed for Bispebyens monitum Syn. Dens. 1755.
fornuftig alvorlig at det er ikke nok, at Bønnen re
ler Confirmanterne kunde recitere ordene inden ad, men
der skal prøves, for de Konfession deraf; Troen: At
Elskede at god Samvittigheds videnskaber, og er overbragt
om at alforu hans Velsæntighed for Lund fandt mere.
Det soadan adfod af mig i min Catechisation, for fandt
for nok indfundt sig efter Romens 2 B. 6 cap. 1. art. for at
være Dandsuden. Mange Dym Sall, og rufes som ikke
Din af arindsig og onskab skal være inden end mig
at jeg straffe end mig sin Tid for oplyst tilfælde
i den Tid, end minde uovervindelig forfærdige, Dygde
og Døds, kan som forfundt det. Alt hvad de

klagende forresten har ladet skrive imod mig, gives illi-
tillinde, at de endnu har faaet, eller moaeste endnu faaet
en anden i tilliden, som de skulle ønske sig. Jeg
anførte det for implicite at indafolke en ufortrøstlig
Protest imod de Biskoppers myndighed at faa kaldet
mig til Dogn, og indstille alle ting til Gud og Daa, som
var satte til at domme, om en i nogen Maade har me-
ret myndighed til Forsættelse, og Indfor Landt removed
i min søn alskudom fra Bred og Tirust. Gud sig vel.
eruvendte sig Lunds Klostergang angaar, da tilstaaer en
at klagen blev lagt for mig; men at en skuld
faa kaldet mig skyldig i de grove Beskyldninger, som
i den indkomne Klage er moveret imod mig, det
er for langt fra, at det aldrig kan være sig Lunds Ma-
ning. Jeg har end en sand sirketid i den signd til-
staaet, at en ikke mer har gjort det indskudt, og
indstillet for det og vel for en bue, det en formoder
at anførsle Skriften i sin Daa der og vel tilstaaer, men
skrivend har en alle gjort eller gives mig skyldig i
mit fælde Forsømmelse i nogen Maade, uden
for Lunds Klostergang, eller den for kaldet Marie Klost-
er angaar, som en aldrig har anført for noget værdigt
af mit Dogns fælde, og skrivend kaldet mig efter Daa
men for god Landet. og at sette Dogns fælde i
sadan Daa, som andre Lunde forresten mig i 2 Ma-
neder Tid, var vel ikke umuligt, men dog over min
Erøst, da enogså flere end en, af mange for lang-
salm i disse uskyldige Adringer, har moattet lade
Dognen blive som de Lunde. og om en fandt Contra-
heret end nogen om at stille for, som var det den

anden Ting inden allemed bryndt, eller contracten sig
indvorn paa de skatte, at ieg ellers kunde gøse den in.
den den 1te august. Da Klagen af sig kundt gøstignat;
hvorefter ellers at de Klagen kan forstille Dogn,
sollent, vil være en Dag, som ieg overlader til vndkommen
de forstille vnder, alligest vnder af den tilstør ellers
at jeg vnder Klagen vnder indfald, nogle af den er
Tumultig vnder, saa de vil seet ved den forstille sig selv,
laugt vnder at Dogn soll. Dette er, hvorefter
den Dogn paa det vnder indfald, seet ieg i
Lagen til Klagen for seet hvorefter at vnder;
hvorefter jeg seet den sammens Klagen, kan
ellers andet ved den, at vnder den var dandst, som
maatte ieg var boad i vnder og vnder i vnder,
saa seet er Klagen af seet bryndinger, som
var ligesom vnder fra dandst, som seet af seet
seet. Hvorefter jeg seet vnder bryndinger ellers til
seet indfald, er vil vnder; men det kan seet
seet, at det aldrig er ellers seet at vnder. Hvorefter,
seet vnder vnder sig af en forstille vnder de
Gast i som seet seet sammens seet seet
ieg, om det hvorefter, vnder autentique Documenter
vnder, at jeg seet er seet og seet som en vnder
vnder og vnder, og vnder seet action for
sammens vnder vnder seet, saa at jeg seet er
seet vnder vnder vnder; men ellers vnder vil
ellers den vnder autor og bryndinger; og i seet den vnder
vnder seet, saa seet hvorefter seet seet
at vnder nogle seet vnder til det seet, som
seet for den det lob om vnder Klagen og bryndinger
om seet og seet, det seet seet vnder vnder,

skrift, hvor af de 5 søer revoceret, og det at man
at ingen i Døgnat får ind i denne Klage, inden de som
hvor: den norske Rant, og til dels lægges for sin Løn,
og liden for af dem, for: min ^{tid} i den fast barmhjertig
eller anden Tilværelse at læse forresten. Hvor lidt denne
Klage kommer overens med Sandheden, som for den
og foroverføjet de folke Forsvare. i første Forsøg d/16^{de}
Januar d. a. Er som kommer at par af Klagen, og er
hudenegtig tillidende gives, at de ikke vil afstrænge mig,
og hvor jeg vilde give min Forsigt til dem, eller: No
bortiden som vilde de end læse det forblive, og ligesom de
var brændt til, at følge mig min Forsigt, ifald
jeg fandt Lygde og, eller at jeg ^{allerede} var overbevist
alt hvad deres skammelige Klage indholdt. De var
til mig vidende om at de aldrig kan blive deres
Klage, og dog tror de end nu Drøining til Brude og
Dings vidende Læserne. Jo Witte, som præsiderede: Læst,
giver sig ingen sinage at bringe disse Klagen til den
den Læser, men alle gave videlige Forsættlinger, både
i og uden Læst, naar Forsvare; i regard af denne
jæppelige mande Drøining, vilde jeg på min Dik
vijs at den søjrlig, som Læst tiens; Jeg tilbød dem
at hvor de vilde tilstaa, at disse Klage var forfattede
i alt for faule og ubrukelige Udtryk, som vilde jeg
var indvæn til at ville den min faule til Brude
paa at forsonligt Gørte, det jeg endnu aldrig for
mangle; men som sigtes at, at de sig Læst med
sig imod en satte mand, som de mener aldrig for før til
at jeg sig det imod dem, og som vilde nok allerede
det, naar indet, af alt hvad jeg til min i Døgnat
brude fandt forvalgt, maatte komme for Læst og
eller forsonligt sig Drøining og; og den

lindt end skilt, at saa mange brann Dagen Sol
Lis Viderebyrd maatte omvige nogle faars end skalt
fuld forbringende. Mit vilige Tilbid blev alfoe,
imod Formodning, ellers foroght, som dog ikke i følge
Lorrens pag: 119 art: 3. kan tiens til noget bruns imod
mig. De Klagerne fandt Trost at giøre mig
nogen Gavn end deres Tings Videre Strøning.
De fik deres Tings vidur, efter min Formening, i vithly
Samment: hvor de saa vundt sig for end same,
er mig i vithly, dog for ikke fast lood til at tage
indtog Adraf, for at besvare samme som det for.
hvor; men det vandt dog at deres Klage ikke der
end i ringste maade er bleven brøist. Det var
st som Tings vidur brøist, er Klagerne seith for
mig og Efterstrøise. Dog vandt at Embetets for
forimelse er ingen maade godgjort, og Dagen goand
Beslættelse er langt end brøist end en lovly Dagen
Strøning, end end nogle Vidur indseende, som indt til,
og langt fra, kan saa fort og passeret forbigør.
ahu. Klagerne for noget end mig, at det var
ihv ikke vithly, end nogle end og lovly be
mig at samment, at for adforfoot er
det vilige Vidur form, hvor end end end efter
der Formening, skal lindt give deres Klage
et Din; men om det befør, og indfor det al
Lindendangst ansogt Beneficium Paupertatis, skal min
i skildig og deres end skalt langt Laster blir
lagt for Dagen. Et af deres vilige Vidur, nu
af Klagerne Mont Jensen's Tunge Dagen, findes

and og god at tillygge mig en flammelig Blylædning, som jeg var
vis god indtæt sædligt gængst under Troen, eller nogenfærdig for sig
tabt om; men fornicke at at andret og viligt vidur falds ingen
nåder sig selv, for jeg forbrødet mig min lovligt tillids for blylæd
ningen; allers at manke, at du for frent for mig, for som
for sinne og som med et etc, som aldrig nogen er gæstis,
neret om mid at angste bogstav, end sig brømt noget, som
kunde at det var mol, naar du illin blylæd og frent, brømt
for du ills brømt sig om. Du for saget aders tilligt at
spøge om for bender og invid som manke mig. Du for god en
for sinne sig manke tillid om mid aders vidur, andret af du ind
frent vidur blev ills for frent, for som du vidste at du ills va
re sinne tilligt, aders viligt vidur for du tillid inviden,
du for frent falds manke om at mid blev vidur / som en af bla
gum dog selv faldt tillid at blev sinne / og naar det vid
na, som var doint i falds manke, midret, blev det ills exa
mineret; alt det er brømt, at du selv for frent aders brømt
frent; men det viligt vidur Lars Reinhold, som var heller aders
indbygger, og al for billig kan regne for sine sinne, en blage,
ens frent og frent sig, ad skal give digen klar; dog
lig som aders viligt er aabnbar, aders sinne manke
midret tilligt, og manke selv brømt tillid om manke
manke vidur sig om om sinne og vandt langt for,
lig som, for er jeg vis god, at du god aders tillid mig til
nåder, ills vandt reflecteret. Not manke det manke
at i at frent sig dog, manke vidur falds aders brømt
om min for frent, ifald jeg faldt brømt noget; blage
brømt sig god brømt af alle, og kan ills bringe 2 om
manke manke vidur for, som kan gravere mig; for aders
viligt vidur kan ills regne for brømt. Skal at sigte,
som blage selv kan faldt ind frent, en inviden
blylædning, som at viligt vidur er brømt til det for,

skal nogle uoverstemmende Vidnes indfynd, om i det høje
 Lige Lige, geboorte, April, Bonstom etc, Her er mit
 nok, for at legitimerer nogle Bønder til at fremføre for
 uforlængende en Klage? Omvendt nu for flammelig
 Klage dellig bænd Lønnen Klagenes for til højt, in og Lige
 at for første Gang at forder af sig af de Klagenes
 som deres eget forfarer for verit Bønder for, for dog allige
 vel efter in for og Løst for sig, at in allene vil disse
 gøre min imbedværges forstod skade, at de for den venter
 reflecteret for deres flammelige Klage, eller uforlængelig
 Lige Vidne, men at de Klagenes moeth venter forminde, og
 ved offenkøbt vifitats tilordne, da sadann Klage forer
 jeg ~~forer~~ for forer: mangfoldig, ja og fald
 in fandt Lige til Proce, Lige venter en Grund for indtil
 som ikke var for det at for, natten for dem eller deres Tilfly
 sker, inden vil in ilt, inden in vider indtil, pøisere min forstod
 dog for det at Lige, og vider for glædeligt det er at telgen og forstod,
 og nu in moer venter: for: mit forstod, skal in efter for og
 dyldig for venter min Lige inden at give sig til vilige alle
 for, og for dem forer angaar, at fald in: forer dem, for det
 Kongelige Recept forer, og min egen sig ind forer; og skal in ilt
 i ringste moeth venter for deres ubefindelige adfærd ind in, med in
 in Klage, da in i Lige moeth forer deres Lige ind in, for
 in sig skal venter at vider sig og al Lige sig at forer.
 Dog forer sine forer forer sig de Bønderne skal forer
 dem Klage venter at inden Lige in forer Lige Lige, vil
 in forer min Lige det forer, da in skal Lige forer
 Lige moeth venter om min uforlængelig og uforlængelig forer, for
 nok og Lige, for allene sig forer. og skal in inden
 mig venter at Lige mit pro memoria moeth sig. dem Dags Doc
 venter.

In Lige and sig forer sig og recreation
 vider, vider og sig
 sig Lige forer
 indværgis Lige
 sig sig sig

Westermarie Dagnesen
 3/8de Maj 1771

Højædler og Valbaarn
Højersvendige og Højlerer

Naadige Hr Bisshop!

Den forfølgende, som nogleaar Bønner for i Dognat,
for liindt paa at vryk imod mig, vad at indgienn
en uifort sammelig Klage over mig, gjør mig ikke
وند, inden forfaarind at ind Duvud er vorden befoit
for Duvud Højædler Højersvendige, ikke forder for den
forføllat mig for andet, ind forder min fattige
tilstand ligesom tilbage forder mit uflydige Vidurs-
byrd. Derfor Duvud Højædler Højersvendige
vilke af Hr forøft Hiort naadigt lark sig forføllat,
forføllat at anuige Dognatoll gienn mig at uiftraf-
forligt Vidursbyrd, og ikkun nogleaar Bønner
for uindforføllat Klagen, den de dog aldrig lau en
uiftraf, saa skal det lark sig uiftraf man forføllat,
at disseaar Bønner 1/2 af Klagen for revoie-
ret 1/2 for liindt lark sig overtal til at uindforføllat,
er en saa uiftraf Klage, som uiftraf er at samm-
ind uiftraf; de ind dog aldrig vad at lau lark

= med nogen af dem i mindste Maade. De for Lygtes
at Tingsvidner, hvorom af uvilliche Vidner indtæller frem
kommet imod mig, ikke findt mine givne Orde under
Soltes; men min Berømt for forfindet mig at br.
gøre det Tingsvidner, som det forfindes. Derfor
Deres Højeste Højserverdigste skulde finde for god
at Lad Dagen gæddomme, Bliv in dog nødsaget
til at gøre under Propatorier til min Ulykkelig,
men ikke Beneficium Paupertatis vil det skulde
mig fattige Mand uimeligt at overkomme Omkost-
ningerne; Jeg bevalde skulde indmandigt,
ikke om Dagens Opførelse, sig forlader mig for
min Ulykkelig; men om for Bispebyens
Nødsige assistencie at for det ansøgte Beneficium
om paupertatis; Jeg tror at det skulde Lunde beviser,
omundfiont det ikke forforn til Dagen, at man
for sig vilde for mig removed, for at for en under
til Dagen. Børde Høgen og Lunde til sig
skulde for mig vil at de for gjort mig vil,
men skulde ubøjelige med forbyde skulde at for
skulde skulde beviser skulde. Jeg for ikke
gaant defensive frem, og Lad glæmme skulde vil
for med mig, naar in Bliv i for, men da
in med mange Dagensfuld Troster mig til at beviser
min Ulykkelig, og for produceret at Dagensvidner
for 120 Lunde af Mængden, hvoriblandt
dog de reputerlige Mand af Dagens for indflyvret,

Jaa forlader jeg mig til at Deres Højheds Høj-
serverentz eller Høfstr Ders til den ondfkabsfulde -
Slags, naar noadigt anfer mig som en fathy
og uflyktig forfulgt Ders, der er Ders Noad og
mædghed eller uverdigh.

Jeg indbæder mig den Noad med almindeligh
for submission at forblive

Højheds og Velboorn
Højserverentz og Højleant
for Brijlop
Min Noadige Hønd

Ders Højheds Højserverentz

Westermanne Dognen
31 Maj 1771.

indsendt til Ders
Højheds Højserverentz

3. Mit nu Bøgher eller anden tilfæld paa Halsen smider Gud mig Gud for nu
tind pinner. at jeg vilde med nogen anden forsiner hans smid: sig paa den
ind var uognk han tilforn borte Dalf vornt bntuend paa, imidlertid maatte
han Dalf bntuend sin af and bntuend til at lør i hans Dørre og bntuend jaalvdr
som han lund, paa gied ind dal an for den gang; men han bntuend sig om sin,
tak vider, paa jeg maatte gaar omkring langv foran nogen som og vilde lør sig over
taal der til gælluk og urror med nngang der ruffe: under all dte og i samun tid
brantur de. ^{Trinit.} Trinit. at Dguru Diltrop gald vornt du i Lin den af for vlorv. se
Kofod ak pævidet, som du tid midu var du Capellan.

4. Vad og under Dristn maalt gaar han ofte vroruk ud af Lin den, eller gaar under
vad daabun, vinn ak bntuend sig om hvad orden du holdt, og hvorn du under eller
illa som uuneligh for nu fædt ak obferve, gald i sm/rund til Dugitorn og Lærd
du ofte omstiffur fra ak Dogu til aent, r og stork, ak du, som lang gald vornt du, som
antogent, samt 3 à 5 fougrent, som indfand sig ind Altrud, vinn ak faar nogen Offer,
vorkuing af gam der om: hvorn samun stield vror. gan fan og lardak giorv bntuend for Gu,
som var i Lin den, og du inod for stork at lard bntuend for nu andu, paa alle ting gaar i
den ijerste Confusion: giorv gam nu jagtundig bntuend i figur bogne, som bntuend
af ak lard ind ijerst fapir, og bntuend af Digt Trinit. op, paa vider gan ind af, eller paa
ind giorv istv ordstogre og bntuend ind, stiltaligh der mid ak bntuend sin bntuend.

5. Ak Dguru ofte iver gan vornt tilstædt eller lardak sig for af den, du vilde bntuend hans
bntuend vad an eller andu bntuend for vorkuing, r og an Dantri, paa adstellig
ror lounur til mig iginn ak bntuend sig der over, paa ig mid og fan paatagnt mig ind:
ak indvntv der vror der for ak parr den vider uenagr, og Dalf ofte fan smiduk
adstellige bntuend til gam ind froust bntuend bntuend, vntuend gan du bntuend
ind vad hans der, og under tiden stiltaligh ind af nu andu bntuend.

6. Gaar ind ijerst for falvntv, paa dal som nu kostalig bntuend og foug gængre,
giorv paa ind de. Høstet gald andu ind paa stork Møij og avbid, ligger bntuend og
andubant, for nu giorv, som vil for, og al jorden iver lan for bntuend, naan 10 à 12
telligt bntuend du og bntuend bntuend bntuend og gald, paa du faar ingre giorv
sigt r val illa bntuend; vnn Offer lounur vil vntuend for ind.

7. Monita Synodalia, Dguru bntuend vntuend, indstædt sig mid og nu gaand og til
Offer vorkuing over gan gam vad bntuend bntuend bntuend; vnn i almindlig
gandvntuend bntuend bntuend og indu nogen bntuend
bntuend ind Dguru ind ak bntuend vntuend og bntuend til bntuend, og bntuend ind iginn i
vntuend giorv, paa r ind alvrig andu bntuend; vnn bntuend paa bntuend bntuend
af bntuend bntuend der til, som ligger ind 2 à 3 gang langv for bntuend vntuend gan Dalf,
og der som gan illa lan faar ind bntuend iginn vntuend eller andu bntuend, bntuend ind
offer ind til bntuend, ja mid og bntuend, da ind bntuend vntuend offer r bntuend,
som vntuend ind bntuend bntuend bntuend.

Læringur i Dguru r mid stork Offer lardak bntuend, paa fan vornt de vntuend, ak gan
illa gan lard 2 à 3 gang, og alvrig indvntuend mig vntuend bntuend paa de bntuend, som
gan mid og vad de bntuend, vnn allorv for indu vntuend, da jeg bntuend bntuend, giorv gan
stald lør, der ind offer lard, paa stield gan langv for illa vntuend eller bntuend giorv
ind, og giorv mid anlagerur i den for lan gan ind, vntuend bntuend bntuend bntuend ak
jögere, som ind bntuend, gan bntuend gam ak catechisere; vnn jeg bntuend ind andu bntuend.
bntuend og vntuend vntuend vntuend bntuend for Dguru paa vad i Guds, som vntuend
giorv. bntuend gan ind bntuend bntuend bntuend ak bntuend vad i Delt bntuend,
som mid og for bntuend, paa faar ind giorv lov ak bntuend bntuend der ind.

hans Communion-Litaniens boger samt at bed for dig og Guldre Laug fra alle, som
besalok, dog uogoh beder nu for sin, og bestaar til af at Guld eller Guld. med Japire.

Den Allersolom er alle Litaniet hælend afflangt foru alle Aar, men faarude i
dogun Holm

Im mit brug begjænte at tage overhaand udrer jeg den i St. Pauls Doge, at de lod ringe
og jegner over deres ting udm Nogen tale eller fraiden, hvor over jeg besvarede mig
for den da vorred digre Hætte Dørigt, som uogoh foruerrude for budne ude ok
alder Monitum, hvilth der paa blev igim alvordig med Skivulpe for budne;
men deruover omfjæggelig Hætte dogun, Bidstrup, sig for at komur de til, og til
Gud bren og overfænger Andkomumude der om; imidter tid maa daad frastron og
Munnigfrim og hælde i Døtten til hæn faaru affhængt, advarer hæn der om,
pævre: at hæn den i sit fæbde og vil for hæn der skal for bidt hæn der. Uden,
forligene lig hæn ofte præfeteret sig at jænge i nu staa Læppe og ude ok gura
vrije slag eller Quivdijon om gornid, og Lobn fra Guddom for nu den hælde ude lid
paalæst. Testamenter overer hæn alle; men hælde den paa Allvord og Ude
nu den forlig Liggbergang, hvor Ude den flure dogun, jatte hæn nu boud ude
sin Døt, som hæn vil for ude; der ude mig Testamentet med ude oppang til Allvord.

Ude hæn for hæn i 6 Aar og der over alle ude ude ude nu rugang ude ok Testamente,
som da paalæde indfaldt hæn, og de gangen afvigt den, Arap eller Lægne den mig Lævde
over hæn, deru gornid: at hæn forh jeg vilde over vrije; til for at hæn alle hælde op,
forh sig som hæn ude; men vilde jeg den hæn den, sad om for Lævde, da hæn hæn
fæst forfætt at vilde sig hæn the anders lode etc. Jeg svarde: naan hæn hæn gornid sit fæbde,
for hælde jeg alvord ude imod hæn, og lang fra stille vilde ude den Lævde
imod hæn eller Nogen Munnist, da hæn faar dog der eller den igim med Communion
bogen om Lævde og fæst gang hæn stalle hæn foruerrude; eller alvord,
deltigt indfaldt den ude ande, nu og ude den Lævde Lævde, som er komur hæn for bi;
eller alvordigt Lævde eller midtag, ja den Lævde Lævde; for til jænge sig hæn
om hæn vilde nu Lævde den ude gornid over hæn. Hæn svarde at fæst forh; men alle forh
den, hvor paa jeg foruerrude og Lævde den Lævde for hæn med forfætt: der som hæn
vilde ude den Lævde og gornid sit fæbde stalle den i komur Lævde; men eller at der
blev indtøkt af ude den, der den og indtøkt af Bidstrup gode forfætt, dog lod jeg
Lævde hæn Lævde 1/2 Maanedes for mig, ude til Lævde af den Lævde besvarede jeg over
nu uogoh ude Munnist, som dogun hælde Lævde imod den, for de i dagmodigt
Lævde ude den hæn og Lævde hæn dog at Lævde ringe Lævde og Morgun; for fæst
der paa alle at ude den paa Lævde ude foruerrude, hvilth jeg alle hælde ude den
ude at paa Lævde mig ude stalle for ude lid ude Lævde, da jeg paa mig over ude lid:
indtøkt at hælde ude den til foruerrude for hæn i den gode, som Gud skal ude
mit ude: at alle eller den ude ude, og alvord at stalle alle fælden
hæn, som jeg lang fra ude den foruerrude, der som hæn eller den maatte bringe til at
gornid sit fæbde og i agttagn til bøn lig og bellig subordination, og i den sin
jænude ude den ude, indtil deru gornid ude den besvarede at besale
og paalæde mig den. At den paalæde hæn ude dogun Bidstrup fæst
foruerrude i hæn fæbde vil jeg for Gud og ude den ude nu god den ude lid
ude den Lævde og ude den; men at foruerrude, som alle paa ude den af

Hester Maria frastrøgaard
d. 20de Julii 1771

Hans Jørgen Lind

P.S. Ude og Ude blev nu ude indfaldt fra dogun i Gaas, på 8de p. Trinit. d. 21 Julii; men hæn,
den foruerrude den paalæde den, som uogoh alle ude den ude den, som for ude den.

Deres Højresamlige Excellencie
Høj og Adelskammer
Høj og Adelskammer Conferent-Raad
Høj og Dist. Byskabsmand
Høj og Højresamlige Høj Biskop
Høj og Højresamlige Høj Biskop
Høj og Højresamlige Høj Biskop
Høj og Højresamlige Høj Biskop

Deres Højresamlige Excellencie og
Deres Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som
Høj og Højresamlige Høj Biskop, som

Ena poa separation, som stund minnelig
Jen, inden et lovgjort sig i Gode, End
bestidde, ligesom og skandigstuden, der
bestaaer af Ladige Jule og Julestuen og
Jen ogsaa Ena die et skund stund die
Jule.

Reparation og Udgifter i Bystyret i denne
og indkomnings Lovstille, som der i den
nærligst næste stund tilladte, et Bystyret
og Ena Capital om den stund Ena
Jule, et stund der om den Ena
en Jule og samtlige Bystyret Bystyret;
die, som stund Jule Ena og Ena
Bystyret, et stund og i stund die, stund
Ena, indkom og Ena Capitalen.

Ena min indkomnings Memorial
et sig indkom og Ena, et Ena Ena
Bystyret Capitalen Ena Ena Ena
min Ena Ena Ena Ena Ena Ena
Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena
Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena
Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena
Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena

Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena
Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena

Ena Ena Ena Ena Ena Ena Ena

Christen Hansen
27. April 1770

Christen Hansen

Christen Hansen

Ad Guds Røst Capell er fattig, ja og i Gæld, og skuds
aarlige Indkomst icke Land forslaar til skuds ordinaire
Udgift og aarlig Stikkene, er saukt, men er og meget
Droffelidig, og Taget, som er valgt med de gamle
Münt. Stær, Land icke Sold Rognen inde, naar det angaar
Stærk, men drjppet og med paa mig, naar jeg staar
paa Fredrik-Staden, saafom og ingen Gimmel er der som
Myster-Jagten for mig icke brugt at aare tid, og saa gammel
og Jæmpalden er, da. Da det var indvili at søge,
at nogen Lidelighed maatte indfindes for denne fattige Lide.

Aden Læsefrøstgaard
3 i Maj 1770.

Quitz.

Vi underkriver hermed ved et
 mytisk og altså rigtigt
 og Christen Hanssen Franberg, som
 Biskop Børgen i det Gudtjenest
 Sine og Gudtjenest Biskop Børgen
 foretaget, og altså rigtigt og
 bekendt, at Biskop Børgen
 Reparation af alle med Materialer
 og Arbeidsløn samt med Kosten
 Sine Hundrede Rigsdaler, hvilket
 vi hermed under Biskop Børgen
 Vester Gudtjenest her i Maj
 1770.

Her hviis,
 antegn
 lantom.
 gavn
 an i
 el af
 Melig
 ur Kat.
 uden, som
 de nu.
 en Son,
 a for
 alle
 Maie.
 kann
 alle Plan.
 Kio.
 et de
 munn.
 den.
 kann
 nod

Dersel Diet Jens Laurson Biskop Børgen
 Jens P. H. S. Biskop Børgen
 Jens P. H. S. Biskop Børgen
 Jens P. H. S. Biskop Børgen

De den Jensen

Hvad til Børgens Reparation og forbedring Landtilgavn
 det vil frette iser men Biskop Børgen, men vi nu
 at det iser Land skal inden tilstrækkelig Gavn, hvorom skud
 Børgens Historie Børgen undersøge om det vilde
 vi se skud latteligt Biskop Børgen Børgens.

Biskop Børgen
 Biskop Børgen til Biskop Børgen
 og Gudtjenest Biskop Børgen
 paa Biskop Børgen.

Højæder og Højæremændige Hans Biskop,
Højlydende Højherred!

Dans Højæremændige ser, Hr. Krieger, af Hr. kuis,
som skal mig dan den iøjsagt, og af en sandelig
Fæst og mig med al Fuld og Alvorlighed udtal-
met; givels ind, og det Guds guds, guds, skal guds
en god Højherred; og vil alle saa stor, som man i
videnskab som tiller sig, og det en stor del af
Elevs skole som i skolen i det, at det mest
ikke er i den del, at det er en sandelig Høj-
herred, og den i den del som vil det en, eller anden, som
i den del en saa som det og som det, at det en
for alle den som den, og den, og den som
den, og vil den den til at det: Den Guds
guds kan den den den en af, at is den den
den at den den den den, som den den den
det den den den og den den den den den
den den, og det en den den den den den den

Jeg som med den og den den den den
den den, at den den den den den den den
den, den den, som den den den den den den
af den den den den den den den den den
den den den den den, som af den den den den den
den den den den den. Man den den den den den
den den, at den den den den den den den

Gaar Maestret Befalingen, naar med imod Kongeriget,
deres Afsættelse, smilken ik i denne gaalder sig anseer
som deres Contrapart, Modstandere og Forsølgere.

Jeg er med saa, det gamle alvrig sket, som sket
er, dersom det som man sermet Bærelsen højheligen
og komstaeligen belindtgiort, at dersom ik eller til
nu med kongeriget sid, tzi der man ikke periculum in mo-
ra, indtauet sig med Befaling, saa skulde saadan Ex-
sequution konstager, og det, efter den Gaar Maestrets
egen speciale Befaling, smilken ik forra et exten-
se buek mannt publiceret, i den Ord, Jegen midste
denne, somme ik af Executanterne blivne overværdim,
fæder, og alting skulde ellim i Kongerigets Slavn,
og efter den Kongerigets. Egi, at den kongelige

Resolution, med smilken det af Gaar Maestret Item
man approberet, at saadan extraordinair og usæd-
vanlig Exsequution skulde konstager, alvrig for den
Gaar den belindtgiort, somme den efter, det
land sig med skriftlig original Document beviser.

Enda ik ik eller det gamle for gamle Ord, ubi
nulla lex, ibi nulla transgressio? For som land
foruden sigler imod, eller somme efter, som med
en indtækt af Kongeriget, naar ikke for med kom-
mande publiceret. For man maaste mannt at
med om den dag, naar det land eller med skilme.

God land man giver med en Almene, som gælder
sin egen usædvanlig Kongeriget for Contrapart, og Aar-
sig til al somme, og som anseer Kongeriget Ordres, rids,
og saa kongelige Befalingen, for ender Bærelsen
for af saadanne Forsøllinger, som ellim sigle til
deres præjudice? som alvrig usædvanlig blivne i
den Ordning, at alting med land kongeriget, naar
man apellerer à Cæsare male informato, ad
Cæsarem melius informandum.

C. J. H. H.

Minde for til os i Slaaven, og giv os nu god Fuld-
komme i alle vore Troubles Omstændigheder! at vi maatte
besøge Kongens Slaade, og Landet, og lære
at holde os stille i Trossen, med al Gudslykke og
Landslykke! Endelig sigende Veneration for,
bliver sig

Højæder og Højæderrige Herr Bispe,
Højæderrige Højæderrige!

Herr Højæderrige

Herr Højæderrige 1770.
d. 17. Maii.

Løjve og Højæderrige
Siger

Marcus Ludvig Kiort

Højædels og Værdigmand
H^r Biscop Harboe

Kærligst, og yndeligst

Følgende af det højelovs. Rescript af dato 9de =
Novemb^r 1768, angaaende at Bogen Præsten for
i Nexøe skal give til Bogen Præsten i St. Abs Bogen
en uklar Probstens Tiansvalsa tillig nærlig
Refusion for de Indkomster, som han har af
det ved Nexøe Saliggands Tiansvalds Saler,
samt Lunde Probstens, Valdarnadige og højelovs.
Lunde for Magister Hiorte min søn søn
og sønt mig til, at give til Bogen Præsten
i St. Abs Bogen Lejner Poul Hermansen Hofod
2 Riddere nærlig fra min søn søn til
Lunde og i den følgende Tid; hvilken
Tiansvalsa, som han skal give mig for søn

19
5/1770

Jeg vil med største og ijsigste
for disse Valskriverer at iidsen mig
antænke at blive bærsk for alle og saa
at saare forlindring iids, da jeg imidlertid
migt gaar, at disse Valskriverer tager
følgende Grunde i anseelse, da de bærer

1) At det ved disse sunde Gud Comsten for
af Tallet i Næste kalden mig for mig
paa anseelse at iidskalden, som jeg i 5 Aar
iids plindris for iidskalden.

2) At for Fronstano iidskalden nu gaar til
det forige da paa Gud Comsten, som da
ordentlig anseelig kalden, og saa, som da
saa med Gud Land kalden og med Attester
kalden, at jeg alle for mig. Helly: om
da i Kalden, som da iidskalden, og iidskalden
dentelle forværing for Land jeg mig
iidskalden kalden, da paa iidskalden i
iidskalden kalden og iidskalden, og det
saa, at jeg som forværing kalden, og
for mig kalden.

3) At jeg af da Gud Comsten af det Kong. Man
Lund mig i 2 Aar for mig kalden
Extra Kald, som af mig kalden
Lund.

4) At iidskalden Omstandigheden og da
for mig kalden mig kalden for
af Liden og følgende og saa af
Lund, da iidskalden kalden

Ne

2
Vrens gjæld den forrige Aar, som jeg
naar forjætte for, at selde til Vangens
af mine andre Gudstjenester.

Jeg tager mig altsaa den imidlertidige
Gjælden at sende gjælden den mig leverede
Copie af Hr. Fransens Brevbrev, og imden
tænkt og i detmindste indtænde mig Vrens
i Dalbærnskjæde gjælden Rand og Gylde, og
forrenten Vrens i Dalbærnskjæde mieldte
Berlingskjæde. Gælden; Jeg forbliver med
med gjælden.

Gjælden og i Dalbærnskjæde
Hr. Bispe

den næstgjælden gjælden
Vrens

Næste d. 19 Maj 1770

Imidlertidige og i detmindste
Vrens og Berlingskjæde for Gylde

Niels Hofod

Copia

Da Konge Kongelige Majestet, end Rescript til Høi-
 sigladet d. 9de Novembris 1708, som allernaadigst be-
 falder, at Kongen Jørgen i Nexøe skal give til Kongen
 Jørgen i St. Apo Kongen nu, efter Guds Råd, sig
 villig uavlig Resuscior, for de fustom, for Land Jar af
 det end Nexøe Saliggengh Land, som brude halden, hvor
 end dogge Jørgen, skal lade sig give, og det der af moden
 digen, og for, at Kongen i omvalde Apo Kongen og saa for Guden
 som villig, for de end, som end, som end, at
 den end, nu lagt til Nexøe, som end, som end,
 som end, i Solge, som end, Kongelige allernaadigst
 bepalder, for villig, som end, og fast, at i Kongen
 i Nexøe, nu, som end, og end, som end, skal give
 til Kongen Kongen i St. Apo Kongen uavlig, i St. Apo,
 for det, for dette, Daler uavlig, skal uavlig,
 for det, som end, som end, i Kongen i Nexøe nu
 som end, til end, som end, 1708 d. 25 April

M. Hiort Jørgen som end, som end, og
 Kongen sig, til end, som end,
 (L.S.)

Copieret higtigst Sester,
 Poul Hermansen Kjøbet

og far
 er
 at
 re
 at
 til
 n
 som
 m
 i
 i
 hos
 de
 D
 hale

Denne er griffelige Julekonfetter af Prædiken
eller bittene i Sænk, eller anden Kæftel, men i den Frem-
ge, er det at komme, at bygge, efter Enderlo pragt,
som galdt om de Konfetter; og de Konfetter af de mange gi-
me 5 Styk. Lige bygge eller give nogen, ved L.

Godt galdt Konfetter om det, er et udpræget, cildes, som
konfirmerer Corree, eller galdt er det at reflektere på,
godt galdt melle om det Ambros, tje galdt som indet
andret Ambros, ved den skønne lignende i Sænk, og
skildet det galdt sig, at galdt med Prædiken til nogen
extra Sonnetting, eller galdt indfor det alt apert: man
galdt melle, at Accidentierne eller skildet nogen, da de
dog mangen gang omgiver det skønne Opret.

Lige som bygge Konfetter, i Nexoe og til det Ipe, i Sølge
det kongelige Prescript, skal lade sig nøje med den gior-
te Decision, da Konfetter sig og imer. Kanigt, at byg-
nen tilgaldt, ligesom at lade sig nøje med min Sænk
lille, og ikke sig skønne; alligevel som Gøngemær-
diget som, at sig lade som mandt på den lille og larm-
læris som mureligt. Kiöbenkavn 1770. d. 21 Junii.

[Signature]

1770 Junii 21

[Faint signature]

Lu

Förjörda og Förjörmandiga
 H. Biskop,
 Hög. Gudsriga Walijcker!

I Beträffning af minns Förjörda
 Förjörmandigheds kallelse imod mig,
 som äro Guden og Bannagångad, gör
 jag mig till Guds, och skina minn
 Danignöden og Bagnadning af Guds
 affkadt, angående att förse mig
 till en Capellan og Medlem i Guds
 Råd. Själerna och angat det jag
 jag för i min 31. Aars utgjörande
 Embadan, man undog som i många Bagnad
 og Beträffning som som haad i og
 min Embadan för med mig, för som
 endas, kallat mig, att jag nu undastie
 att som i och sin egen, dog för jag
 som tillid till min Gud, som att jag
 kaad mig till, att jag og som som
 Gionning nåden till sin egen, som
 og som jag som jag. Till att
 säga till mig till den som jag
 og som att till som som jag
 att og till end som som jag
 till som till mig till som jag

Bejaga og betænne gamlen og Dygn, som jeg saa
nær har været med, som jeg ogsaa betænner i
sine Leveder, og jeg saa i skind og i alle
sine. Minne, Dygn, Guldsmal og Bøjle,
saa nu af Leveder, som saa mig din, som
na færd mig af minne, som jeg dog
skat og Blom i: som saa: som min
Tilfælde, og jeg gruer for tilkomme
mutter, som skat bejaga og du dygn, som
ing, som oplad og du, i færd ing, som
i du færd. Jeg saa mange dygn, som
gaa til minne Embode, som at nu
saa færdig og ing og saa som at færd
at som og jeg nu minne Dygn, som
minne, som alle som nu mig
som man og du som jeg saa færd, som
med alle og assistere mig. Jeg ing, som
saa som at mig min, som som og færd
til du som som som som som
i du som sig i: som som: som
Bil Anbøe, som ing som som som
som og Christelig om dygn og
dygn som som som som som
som som som som som som
35 som og: og som jeg illa som som
som som som og som som som
i som alle som som som som som
som til min Capellan, som som ing
som som mig som som som som
H. Prosten Magister Smith, som
som som som som som som
Dere som som som som som som

Högernordriges. Jag inbuden mig i detta
 och andra tillfalden Pappa Högervla
 Högernordriges och frändiga Pappa
 Högervla mig som alltid: goda frändiga
 som jag alltid får befrunda mig om.
 Pappa Högervla och Pappa Pappa
 Högervla Högernordriges med ganska
 goda Familie och såstär vid det
 Högervla Högernordriges

Pappa Högervla Högernordriges
 Min goda frändiga Högervla

Charlene Högervla
 17: 7 Junij 1770.

Högervla Högernordriges
 Högervla Högernordriges

^{En}
 Högädel och Högadelsvärdig Herr Rikspolis-
 Högtygmästare!

Dina äran är Kongolmske Affären, med sig eller
 att gemenskapen Högadelsvärdigens äran tillkommit.
 mig, och med det finna inbälagde, som af det ligande
 äran Exemplar som givas till gånge Pagan. Ditt
 mådar till hans Secretairens. Commissioner
 konfessioner, at de ha varit sig som en konvention på
 Bornholms, og sigulid extramle om Landet. De
 hans migst affables, riktigt Landet nämnet, besvar
 allen vinklar, og besöglä allen frakter, gmelr og,
 naan de kom till Köpen, jämte den den at sig sig
 dem. Etasland Hofod. Anter man allmogur mig,
 og sinnauren beständiga Commissionen. Oberst
 Bülow man utger migst och utgång jag den, og
 man nämnet på Landet, va de gel om bord jag den.
 Om jag som den inigivast en förmell reager, som
 deat anvat migst, at jag jag kalles Kongolmske
 skollere og talonerna, for det som skide med Prinsen,
 skild, og tåmt at jag jag jag den. gna
 tillfaller mig migst, migst den den, det man
 alling till det det!

Ditt Medfölgande är en Original, som tillgö-
 ror migst Paganens, maan sig allmogur migst den
 de, at den maan migst remitterer. Jag som
 skidan migst

Hans Högädel Högadelsvärdigens

Östen Karu 1770.
 d. 5. Augusti.

Ljvige og Småadelsvärdig
 Herr

og Jac
 ur
 sh
 re
 str
 tu
 n
 sh
 fan
 ur
 d
 so
 a
 id
 und
 g
 B
 den
 utal
 ija
 D
 ali
 de
 lhos
 10/12
 g
 D
 terak

Höghæder og höjans værdige Hæder Rector!
Höjagtigste Berøttelse!

Paa Madame Agerbecks Anmodning, som jeg med re-
teret, tager sig mig den Smag at hende Hr. Neths for-
klæring, Paalæse som jeg har hørt den. Og da det er
Höjans værdige hellige Befalning min Betænkning om
Samme, naar jeg vilde, at jeg laud ikke andet, end
naar af samme Mening, som Hr. Neth, af deni fandt
Kaldet sig sig selv eller anden. Den Villigste
i senere Tid, som den Höjans værdige, af den
Hr. Valens Bloemhof, saa omvendt det skal künde
indse, og gaa sig sig selv for min Gjætte, thi jeg har
ingen Villigste end, at jeg som, ved den Kongelige Befal-
ling, mig selv for Hr. Thom, det skal Hr. Neth betale.
Sel Hr. Agerbeck indet Klædesur naar i Høimøderne, saa
jeg fandt flere indet paa den, men tog dog ikke fuldt
Gjætte, den sig som Hr. Thom sig selv. Indkomme den
den Pension, som Hr. Neth mig i senere end den naar jeg
maade sig selv, mig selv af indet nogle Klædesur.
Naar det mig indet naar af fuldt sig.
den, senere naar er omme, jeg indet sig selv, thi
den sig selv fuldt naar flere fuldt, sig selv som formlen
den Klædesur naar, eller Pension af sig selv. Rent
sig, jeg agter sig selv sig selv og sig selv, at Hr. Neth, saa
Hr. Agerbecks sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv
sig selv, thi den indet sig selv den sig selv. Man sig selv
Mad. Agerbeck er sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv
maade sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv

Hæder Höjans værdige

Christiania 1770.
den 14 August.

Ejendigt og indkomme
den

Føjede og Føjernordlign
 Hø. Biskop Harboe!

Da min Salig Maud Andreas Agerbech, som i aar
 1757 lag sin dimission fra at være Hø. paa Kristi
 ansøe med 70 Rds aarlig Pension af Javns Succesor,
 med end skiden sig 4 Rds med 29 Skaarer og gægn
 og Javns Sølform i aar 1742 som indfald 100 Rds
 som mig i Kiedlands Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.
 om det jeg for mig selv og min søster, baade
 at min min Maud, Sølform som i sin tid med
 andre Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.
 Pension, som og at for mig mig 300 Rds som
 den Føjernordlign, som den med min
 som fra min Mauds døde dato intil aar 1757
 for sig selv, med Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.
 om at give mig min Depotal af den indfald
 Capital, eller og at Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.
 den som i Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.
 Maad som kan give mig min fælden Pension 70 Rds
 Lign som i den tid min Salig Maud med og
 siden maas den som nu om den, og ing treden med
 som Pension i Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø. Hø.

Letter Pension af Christiansøes Bred.

Letterna med det iudvundne Dnris Højernordligfnd bel
ligfndne i min af dvalnu og dnt beuungel dnt
mnon fidnu min land i dnt fald Jan faldt fin
gum og bnforslignd med de fluffns og ing dnt
idnt min fru min audent frotte fute hand vidt
got af dnt Maad fpu fide Majte Coy foruindt
audent i fpu fpu dnt lie Maad fpu aent da dog fpe
From min Kalign Maad fpe for i Clemensker
Coy fpu paa landt dnt fubndto lictrodnt ftrag
fey med dnt feldt iud dnt fpu dnt af ginnos nogt
af dnt fpu Coyne faldnt Maad fpu aent da dog Min
Maad fpu dnt fubndto lictrodnt i Clemensker gay
fpu fute Maad fpu aent fpu Coyne og af fpu faly
fent iudnt not af dnt fpu fald faldt ginnnt audent
fpe lictrodnt maan tagnt i confideration min fpu
fpu dnt og belligfnd min begjoring dnt formd.

Min da dnt opne me med fute Larsens fudat fpe af
id ginn Pension foruindt aent me for lictrodnt maan
ing fpu dnt iud dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt
ornordligfnd dnt fudign og ballign fentiment
af ing, Naar dnt fute Larsen dnt lictrodnt fpe
An aent nognt Pension, is i fpu min aent fpe min
og min dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt
fildt Pension fra Christiansøe, og af fpe Kette
dnt fra Dnris Højernordligfnd maan blidnt.

dnt dnt dnt.
Højrigt vil ing iudnt fute fpe fpu fpu fpu fpu
dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt
af fpe dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt dnt

Banniche paa Bornholm Andndauign og ringd dnt fpu
22 Junij 1770.
Karen H. Agorbeck

flua
fey
Bifky
Batan
indtog
fildag
og
fua
Cam
fpu
min
af
fey
the
Christia
428 fu

Walden, Helmsundige og gjældende
Gjældende for Jæst

Denne Madame Agerbecks forfølgende Beskyning, som
jeg den 20de, efter hende gjordte Gjældende for
Bispef. Harboes Erdes, at give min minige følgende
Bekendtgørelse: Da mit allernaadigste Kædet. Børn
indvilliglig fastsættede den H. Agerbeck at stikke den
siddende værd: 70 Rdl. allraan den lange hændelse,
og siten hende efterkommet Guld værd: 30 Rdl. Den
siges mig, at jeg og længere den forbindes, at betale
samuelde Pæson, indtil hender hændte det Dag.
Denne Kædet er indvilliglig, med minde hender hændte
minige Beskyning, om hændte hændte, til Pæson hændte
den Helmsundige med minde Bekendtgørelse og H. B.
Kædet gælder Resolution: Gæmmeff jeg i minde, som
den 20de, med alle hændte hændte Bekendtgørelse at hændte
den 20de, med alle hændte hændte Bekendtgørelse at hændte

Denne Walden Helmsundige
indvilliglig Gæmmeff

Johan Bøttger

Christiansøe
4. 28 Juli 1770

Udseende af frøen? Hørte vil, bage, som det
fær i fremstede med det om senfionen af Christen
hæd, at indfærde af Nøttes behædning, og fæmme mig
tillige med sine egne hælvede. Kjøbenhavn den
Juni 1770.

L. Starbo.

Jag fæ
værr
at it
være
l. it
et Uu.
for
Loro
Loro fæ
Loro
Jag
Boft
Loro
Om
Lig.
Lig
Loro
Loro
Lig
Lig

Højreser og Højreovervige Hans Kristof,
 Højlydende og Højlydende Palæstret!

Hjælp liden mig en Smid at remittere Kronen
 Theres som, og Nad. Steenbeeds Fudling, tiligemed Nad.
 Pauze Replique. Jeg agter det uforvarende, at
 man mæder, saasom mig maner, mit første Fudling
 tydelig uol demonstrerer Tager, smelke i sig selv en
 eller saa intricat og smilende, som Kronstinden den selv
 Man agter man far søgt at gjøre den. Jeg mæder
 med Gud og min Sammeligede, saa mest som me alle
 skal mæder for den sidste Sammen, at jeg far søgt
 net; at Kronst Steenbeed far af Ormand Societetets Sam.
 og imodtaget 787 Rper [smelke sig smelke Nadame
 Paul, allert mig, mest, en falden kimek med, komer mi i
 Siom kan gr. Holtermann sid Copie af Kronens Quite,
 ring den for, som en indført i Acten; at Nad. Paul
 allert far belønnet maner den af, end 450 Rper af
 Kronen selv, og 10 Rper af færd fulk, det Contraparten
 falden eller far tomke uregt. At den altjaa restere 277 Rper
 som Kronstinden sidet med, smelke mig, i Solge Ormand.
 Societetets Fundatz, far tilkomst. Nad. Paul, med færd.
 bente klude, iag meder Embestuing. Man sin gaadte
 mig, had Steenbeed bliver anført som temere ligesom,
 som sin mæderlig og i Pauze en, og iag bilke mig ind,
 at 1000 Gæder med denne Erleggede mit begjæret at lade
 færd mangfoldige Cusfad og Uretfærdige kommer
 saa færdig som. Gmangse og maner uregt selv, at
 sa selv gr. Paul færd af sigget den første og sidste Carl.
 Cudle far saa Ormand, og falden saa Ormand færd.
 med Ormanden i Ormand Ormand, med iag og Gødt,

Jag far
 over
 at id
 vore
 e idt
 t St.
 for
 den
 den for
 den
 jeg
 best
 ider
 om
 rig.
 idg
 ind
 ind
 rig

14/8 1770

at zand borte og vask i dem, sa zand, røden Brænden,
sølv, rødt og alle de andre, men end 400 Peger, saa
Kroftgaarvint Ringning; den zand fuld af Succesor
for Steenbeed til, daart 100 R. for det alt sammen,
men Kronsteinen, som for mælkede Paffen, betalte ik-
ke mere til Mad. Daud, end 100 Peger, som Land fast
af Quittingen i Acten. For Klæften er det vid-
trøligt for, at zand zand komat sin uiguelige Procura-
tor, Høye Raad, den zand/ke Pinn, som Processen er om,
om zand Land mind Pagan.

Men følger nu de andre omring i Hæften.
Kære, som er et resolut Hjer, og et zandt Ummæstet.
Da jeg med Visitation had zand zand nogen Hønsmaal
til Bønnens, lød zand end i Theologiam Mysticam, og
begjundte sa medløflig at karanguere, at zand glem-
te sig selv, sa jeg nogle Gange maakte zand
zand, at zand Hønsmaal. Og saadant taulem jeg,
zand zand Høns, som siges af Klagen; zand er al-
lets zand, som i alt andet, excessiv forsamlig.
Daud er mig uelig berøkt, at zand zand for-
samlingen i St. Clement Pagan, som den zand zand
er god zand Agerbejdere, zand iust om zand zand
at zand. Jeg var ikk, om det er mig tilladt, at med-
de min Mening: Om det maakte zand zand zand
anvendt, at zand, at zand i Pagan Kroftus,
Capellant og nogen Pagan zand Ummæstet
zand zand zand, zand zand zand og zand zand zand
zand zand zand, zand zand, zand zand, og zand til-
zand, zand zand at zand zand og zand zand zand
zand, imden Suspension, eller zand zand zand, zand
zand zand og zand zand zand zand zand. Jeg
for min zand zand i den zand zand zand, at min
Orugangs zand zand zand zand zand zand zand zand
for zand, zand zand zand zand zand zand zand zand
og om jeg end zand zand zand zand zand zand zand zand
at det maakte zand zand i zand zand zand, er det zand

Opst

Det samme, naar det kommer til gam. For skæft
 minnerstatter sig mig frem at erindres, at den
 i Klagen paadensable Ringens, Aellen og Mørgen
 er en ganske uunghis Tius for paa Tautit, som ellers
 for Bønder bor på nær Kirken, at de kald for
 Kollern. Jeg ved ikke om det er smugligt i Kongen,
 som Bønderne ligger adspredte, lige som for; Man
 sig ønsker at Taget er nær for den Bønder, ind-
 taget de gallege Aellen. Dares Gøjenner.
 siges Tager ellers min minnerstatter sig
 Med al Veneration forbeholder sig

Dares Gøjenner Gøjennerstatter sig

Christian Marie 1770.
 d. 17 August.

Lyvege og minnerstatter sig
 Dares

Jag saa
 soer
 at de
 ponere
 l idet
 et St.
 for
 Loro
 Loro for
 Loro
 og sig
 for Boyt
 Loro
 som
 verdig.
 Loro
 Loro
 sig
 lastlig

Höjværdig og Höjværdig
 Höjgignstige H^c Rector!

Den Grundling, som jeg allermest længe har ønsket at have været
 imidlertid H^c Rasch i Bøtteri og Capellanen H^c Jens Schmidt nu
 Personel Capellanet, fornummen jeg nu at være kommen til fuld
 kommenhed. Det er længe Tid siden H^c Conferentis Råd Enevold
 Schmidt besøgte mig, og skænkede mig inden kort Tid et
 Leds Horn min Capellan at blive Capellan for H^c Rasch i Bøtte-
 riet; jeg svarer, at det skulde ikke være mig imod, men man maatte
 begrave den vedtænkelige Vej. Nu kommer det at være kommen indtil
 og jeg glæder mig, rugning at hinde om det end som den gamle
 Læng. Nu beder jeg yderligere, at den Höjværdige Höjværdige jeg vil
 have mig i gunstig Betragtning, og som svarer på det Land, for det vil
 til en Capellan igennem, thi jeg er meget plebskelig, og hinde især at
 det længe indvænter sig i den Gierde; Imensom nu Ordineret skand som
 at have som vilde prøvde sig i det Land, men jeg vilde prøvde
 den Maade som mest hinde afgjøre; Men alligevel Tænk til Studerens
 Jens Due, som jeg gælder den Pris for at tale med den Höjværdige.
 over sig selv om, da jeg taler den over at være for den. Alligevel
 overbeder jeg den som vigtige Tænk til den Höjværdige.
 værdig selv rigt gøder hinde, og indbeder mig hinde, som svarer
 på det Land, thi jeg er meget plebskelig; jeg har nu svarer det
 Leds igennem maatte holdt Tænk, og min Medicus siger, det er den
 gjendrykke til en Pleuritis, Bredt vand, som det er, eller på det
 bliver til, men jeg som stor Tænk i min vunder Tid. Mest al
 enddommelig Betragtning for den som den Höjværdige Höjværdige
 værdig selv og gælder den Familie som jeg i det overige uafsluttelig
 med vedtænkelig Samtidig

Jeg har
 været
 at de
 senere
 i det
 et St.
 for
 den
 den som
 den
 og jeg
 den
 som
 som
 selvlig.
 den
 som
 den
 den
 den
 den

Kundtje 17
 Oct. 1770.

Den
 Höjværdige Höjværdige
 Andværdige Tænk
 Benzon

Gøjsøerle og Gøjsøeroverdiger
 Gøjsøstige Gøjsøer

Andelig nu den lunge dykkre og fornømlig, at Gøjsøerle i dag får
 liden mig fornømlig den kongelige Confirmation for Gøjsøerle Schmidt at være
 Capellan pro Persona til Bitterup og Tidse Wronngsford. Jøblant er
 adskillige, som først erindret sig for mig og begjært at jeg vilde proponere
 den for den Gøjsøerle Gøjsøeroverdiger og recommendere den til det
 socialt vacant blivende Capellanie, som jeg frendtligst regarderet St.
 diequim Peter Ellstrup Torshøj; Gøjsøerle og jeg vilde gerne have
 mig, og jeg blev mig med Gøjsøerle, at Gøjsøerle vilde plukke mig et
 til sin Gøjsøerle Begjæring; Det er plukke og, og som Gøjsøerle
 den første til den Gøjsøerle Gøjsøeroverdiger og Gøjsøerle
 sin; Gøjsøerle erindret det først jeg fandt omplukke og begjære, og jeg
 troer, at Gøjsøerle erindret det først, thi jeg var med den sidste Post
 at Gøjsøerle fra Gøjsøerle Mag. Hans Stammer, som ind Gøjsøerle
 Gøjsøerle af Gøjsøerle Character, som mand fandt over sig det, som
 det er af. Jeg erindret da igjennem, den Gøjsøerle Gøjsøeroverdiger.
 Jeg gøjsøerle vilde for sig selv vilde til at være den Mars. Torshøj
 til Capellan, da jeg fandt med Gøjsøerle at komme til at forklare
 alle den Mars og for Gøjsøerle, jeg vilde for sig selv, og komme
 til at tale den Gøjsøerle Gøjsøeroverdiger som lunge jeg
 erindret, den jeg i det første med en Gøjsøerle Gøjsøerle
 forbliver

Gøjsøerle Mag. Hans Stammer's Gøjsøerle og Gøjsøerle

København d. 29^{de}
 Oct. 1770

Den
 Gøjsøerle Gøjsøeroverdiger
 Underskriver den

Benson

P.S. Er indskrevet i den Gøjsøerle Gøjsøerle vilde mig tildele
 til Gøjsøerle og Gøjsøerle til Gøjsøerle og Gøjsøerle

Danieſt, Dns Højædte Højærværdigſted vilde ſand den Naad for
 mig at underſte mig Dns Højgjenſigtige ſollat, ſom den jeg kun
 de blive indſat i Batten og Patz. Kirke, ſamt at Dns Højæd-
 te Højærværdigſted gjenſigt vilde ^{laad} ſigge de til min Gudſtæls
 udformede Muſtaet. Det var min underdanigſte fligt
 ſols at underſte mig for Dns Højædte Højærværdigſted, men
 da min Navnvelſe ſandt forunderſte de i den Tid omflodig ind-
 ſalvnde Læbde. Somt Hingne ſøjlige udformde, ſaa ſaer og bræ-
 de jeg underdanigſt, at Dns Højædte Højærværdigſted ikke tan-
 ge det unaadig op, at jeg underdanigſt fordrifde, at underlægge
 diſe Tiind i Mangel af ſes at Læved Louved. ³ Origt
 forblinde jeg under al guddommelig Hærligheſte brævede Læ-
 ſte om Dns Højædte Højærværdigſted ſaare ſom Dns gjenſte
 Højæ Samillie, med dyb Soumiſion

Højædte og Højærværdigſte
 Højgjenſigtige Hr. Biſkop!
 Dns

Sundby Preſtegaard
 d. 31de Octobr. 1770.

underdanigſt Læved
 M. M. M.

Højesteren og Højesterens
hans Biskop, hans Konges Majest. Confessionarius
og General-Exchequer-Inspector,

Kærlig hustru!

Da det var begyndt sig at undslippe min gamle søn, nemlig
den Hr. Thomas From på sin sønning, saa fandt jeg den 17de Junij
endelig den Brevet som du af sendte; men det udsatte sig ligesom
mig: han fandt sig selv, at han mig noget bekendt for mit arbejde, saa
det i sinde sig, og efter hans ord, som jeg har set, at endelig en
allermindsteligst anførelse til Majestæten, om det allermindsteligst
maatte tillade ham, at han fandt sig min søn som noget af endelig
at sige det til mig imod at jeg betaler til ham næsten 200 Rixd.
af det endelig endelig, og endelig nogle saa endelig mig til
hans indførelse af det, som fandt sig på den sønning, som endelig
hans søn. Saa den Hr. Froms allermindsteligst anførelse har jeg
allermindsteligst foreslået min allermindsteligst om at jeg endelig
endelig, imod den endelig endelig endelig til Hr. From, som endelig
det allermindsteligst maatte tillade hans Majestæt, at tillade, saa
den endelig endelig til mig. Men da vi begge vundt, hvor
næsten endelig den allermindsteligst anførelse den allermindsteligst
endelig den sønning på den Højesteren Højesterens, hvor endelig
vi havde og endelig, at det endelig endelig endelig: saa endelig
ing mig endelig til, på den og Hr. Froms sønning, som jeg endelig
saa det endelig, at endelig den sønning Højesterens Højesterens endelig
den og Højesterens endelig til den sønning den allermindsteligst
endelig endelig endelig endelig. Den Højesteren Højesterens
den endelig endelig endelig endelig til det endelig endelig endelig.

send, højskolen og færdig for Personell Cappellan som i St. Ole,
mens tilmelding, og, at jeg i al den Tid, som endel den tidens anden,
som mig tilmelding af Rådets Indkomster, som maatte end i guld
faldt omstændigheder med hustru og maan børn, som jeg indkom,
særligt fordrigt mig til, at konflikterne kunne højst højereverdig
forvarende var, som end at opnå den høje højeverdig til mig,
lidende med mig faldt man. Lignsom jeg og de medbragte og
konflikterne kunne højst højereverdig Læge Frustrer attest
om mit forføle i min Cappellan tilmelding. Jeg som end for ikke
sagt det vilde, nu igjen stungang at forfølge mig med hr. Frustrer
attest, som jeg ønskede hest, og hr. From med mig, at som alle
indvænigste søsøgning maatte alle mine høje højeverdig
vægs favorable betænkning, højeformærk og naadig recommendation,
hvisket vi begge i de sidste i tilmelding indkomme os, som det næste, som vi
sig og haabom, at vi nu allernaadigst søsøgning fra som alle
indvænigste søsøgning og højeverdig. I formentning af fligt
send som jeg mit mildeste tilmelding

Højst og højereverdig

hvor Bispe, hant Kongelig Majest. Confessionarius
og general Rådets Inspector,

Konstige hant !

Jannes

St. Clemens Kirkegaard
paa Bornholm d. 5ten
octobris 1770.

indvænigste
allernædigste hant
Torgens Kjøfod.

Højester og Højesteren Høje. Høje,
Højesteren Høje!

Deres Højesterens Brev af 19de Septembr. har
jeg rigtig belovet. Guds bøn er bøn, angaa-
ende Højesteren i 4de Højesteren, skal med det for-
sigte blive afsluttet.

Deres Højesterens Brev, at den for den
og den for den, angaaende en Supplique fra
Charles de la Roche, om at indtage den i den,
4de Højester med 16de Højester. Deres er mig ind-
kommet, og det gaaer maaske af den for den.
Deres Brev har allerede den Højester, og jeg er mig
den Højester, og jeg er i Højesteren, at den er
om til den Højesteren: Om det og den for den,
den for den den Højester, at den Ansøgning i Carcellis.
et? Deres Brev er, om det er det og den,
Højester Højesteren, den er gaaet, gaaet Ansøgning
den er accorderet.

Da Højesteren har været for god, pro-arbi-
trio at indføre den Confirmationes Højesteren til
den 17de Højester af den Højesteren, da den, i Højesteren
den Højesteren, i alle den Højester den Højesteren, den 10de,
den Højester er for den, at den Højester Højesteren
Højesteren, da den er ellers, om den Højester den Højesteren
den Højesteren, eller på den Højesteren. Den Højester
den Højesteren Højesteren for god, at den den den ad-
monition den Højester, [den Højester den Højester til den
Højesteren, den Højester den Højester den Højesteren]
den Højester er Højesteren, at den Højester den Højesteren

med en stor kärlek, tji jag säger, så mitt värstingst är,
at vittere gans Omslag, som jag får fast minn
med en Trösk på.

Från Gönjarmänniggen, med gans för Gönjere.
Spedterede Samelin, är det jag at lögfullt. Högstämman
på lögfullt är, med at Omslagning lögfullt og Högstämman
sigur! og konkluderar

Gönjere, Gönjarmänniggen gans Trösk,
Gönjarmänniggen Högstämman,
Från Gönjarmänniggen

Östmarken 1770.
ij 16 Octobr.

Lögfullt og inbörstämman
Trösk

lästa i Chor-böoken, omredskönt Argumen vån i sin-
Lån; Jag skändt någon, som såd jag mig, om dag-
nen eller brüngle slem at läsa i Chor-böoken? man
säl till Iman, at guds guds lagt ick af, og lachta
ick konnack med en skuten. Endrin manns ing
minnen, at en ing, i Sölgu det vangelign Pre-
script om Kraftens Juskomsten af Lärn brücht,
jag giont en sigg, at Argumen i Nexoe skal gi-
ma til Argumen i St. Ips Dagu, Poul Herman sen
Kofod, uanligen L. Perke Daler. Nu någon
guds sig brüchtvign for at betale, inuere Kaa,
Kud, at guds, for manns end at galm Lær sikh,
for andmaget Dagu for hans gönjarmenwig-
gud, og indet Iman brüchtvign? Nu guds i allen
gansmanen sköner sig som en ick en exlex.
Jelen Poul Kofods inuostvign og ofte igian
Dagu forlangent, brücht ing inuerevign, at
hans gönjarmenwiggs vil resolve ick gaa.
Jag forblimma

Gönjaren og gönjarmenwige Hans Bispe,
Hans gönjarmenwiggs

Sten Maria 1770.
d. 21. Decemb.

inuerevign Diger

